

ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμὰς **6**—Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσῶ **7**
Ἔτος Δ'. Γραφεῖον: Ὀδὸς Πανδρόσου 4 α' πλησίον Μητροπόλεως **Ἄριθ. 1φ (2)**
15 Ἀπριλίου — 15 Μαΐου 1903

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Λησμονηθέντα ἄνθη (διήγημα) μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Ε. Β. Γραϊκοῦ.—Στὸ θάνατον τῆς κόρης μας Ἰσμήνης (Ποιημάτων) ὑπὸ Τάκη Μπέτσου.—Λεάνδρος καὶ Δέσπω (πρωτότυπον διήγημα) ὑπὸ :—Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ Αἱ δύο Ἀδελφαί (συνέχεια καὶ τέλος.—Παρά θιν' ἄλλος (Ποιημάτων) ὑπὸ Θρασ. Ζωϊσοπούλου.—Ἡ Ταπητουργία ἐν Ἀνατολῇ μετ' εἰκόνων.—Ποιήματα.—Ἄνευ Καρδίας (ποιημάτων) ὑπὸ Ἀν. Χ. Παπαδοπούλου.—Διεθνῆς Ἐκθεσις Ἀθηνῶν.—Ἐπρόφτασις (ποιημάτων) ὑπὸ Λ. Κ.—Γνώμη.—Σκέψεις.—Κοινωνικά.—Ἀλληλογραφία.—Εὐχαριστήριον. κλπ.

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ—ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΛΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΙΔΟΡΗ

d'Imprimerie—Lithographie et Papeterie
VIDORI FRÈRES

Ἐν Σμύρνῃ—Ὀδὸς Ρόδων—Ἐν Σμύρνῃ

Smyrne—Rue de Roses—Smyrne

ΤΜΗΜΑ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ—Καλλιτεχνικὴ λιθογραφικὴ ἐργασία καὶ χρωμολιθογραφία, ἐκτύπωσις λογαριασμῶν συναλλαγμάτων, τιμολογίων, φακέλων κτλ.

ΤΜΗΜΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.—Διὰ τελευταίων ἀτμοκινήτων πιστηρίων καὶ καλλιτεχνικῶν στοιχείων πεπρωκισμένων, ἐκτελεῖ ἐργασίαν καλλιτεχνικὴν, κομψήν, τελείαν.

ΤΜΗΜΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ.—Ἄπαντα τὰ εἶδη τοῦ χάρτου, Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ. Χάρτης ἐπιστολῶν, χάρτης τυπογραφικῶν, φακέλλοι καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χαρτοπωλείου.

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ

Τὸ τελειότερον ἐν Ἀνατολῇ, εἰς ποσότητας μεγάλας καὶ κτὸς συναγωνισμοῦ.

Le plus parfait en Orient, en grandes quantités.

Εἶναι τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τῆς Ἀνατολῆς.

C'est le premier Fabrique en Orient.

Ὅλοι εἰς τοὺς ἀδελφούς Βιδορῆ.

Tout le monde aux Frères Vidori.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ
ΑΧΙΑ. Κ. ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΕΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΛΙΤΑ

Σμύρνῃ—Ὀδὸς Σεκερτζίδικα Ἄρ. 15

Σμύρνῃ—Ὀδὸς Καινούργιος μαχαλάς ἀριθ. 31

Κατασκευάζονται λουκούμια ἀρίστης ποιότητος, Ρετσέλια καὶ Κομφέτα διάφορα ὡς καὶ ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς.

Παραπλευρῶς πρῶτην Φαρμακείου Γαληνοῦ.
Ἵποκατάστημα ἐν Περαιᾷ (Κορδέλιο) Ὀδὸς Ἀγορᾶς
ANTOINE PLITAS

Smyrne, Rue Kenourio Mahala, No 31.

Γ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
ΣΤ. ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Διάφοροι ἀντιπροσωπεῖται.

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Τὸ θαλαμηγὸν καὶ ταχύπλοον ἀτμόπλοιον «**ΑΣΤΗΡ**» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν κ. Ἄνδρ. Σάντον, ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς κατὰ Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον, ὥρ. 7 1/2 π.μ. διὰ Ἀἴγιον, Πόρον, Μέθανα, (τὸ θέρος) δραν. Σπέτσας, Χέλιο, Λεωνίδιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον πῶθεν ἐπιστρέφει διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων εἰς Πειραιᾶν Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεῖ. Ὀδὸς Μικρᾶς Στοᾶς.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ, ΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΣΟΧΩΝ
Α. ΜΙΧ. ΚΑΚΑΡΗ καὶ Σια

Ἐν Σμύρνῃ

Ἄπαντα τὰ ὑλικά διὰ ράπτρας.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΝΕΣΤ. ΒΕΝΙΕΡΗ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Άγγλική Σκάλα)
*Άνη της εποχής, καλλιστήσιαν εις τήν κατασκευήν,
άνθοδέσμων, κανίστρων και λοιπών.

ΔΗΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΥΓΕΙ-Ι-ΝΟΛΟΓΟΣ
*Απόφοιτος τής εν Παρισίοις Άρχιτεκτονικής Σχολής.
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΒΑΡΒΑΡΕΣΙΚΟ ΧΑΝΙ

ΑΔ ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΔΙΟΔΟΣ ΒΑΧΑΤΓΟΥΡΗ
*Απαράμιλλος κοπτική τέχνη, τελεία ραπτική εργασία,
έφαρμογή άρίστη.

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ
ΤΑΠΙΣΕΡΙΑ — Έν Σμύρνη
Δίοδος Έλλ. Προξενείου
ΚΟΚΚΩΝΗ ΚΑΙ ΜΑΝΕΤΑ
*Έπιπλα πολυπλή, ταπισερία τιμαί λογικαί.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΓΓΕΡ
Έν Μαγνησία (μικράς Άσίας)
Διεύθυνσις ό ρέστης και φιλοπρόδος
κ. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Εύκολοίαι περι τήν πληρωμήν

ΚΟΥΡΕΙΟΝ, ΚΟΜΩΤΗΡΙΟΝ
Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
(Έν Σμύρνη) Έναντι Άρμενικής Έκκλησίας.
*Έκτακτος τέχνη ως προς τήν κοπήν μαλλιών καθαρι-
ότητας εργαλείων, άντισηψία ξυραφίων. Περούκια, τεχνι-
κώταται.
Τέλος τὰ πάντα συνιστώσι τὸ τέλειον καθ' όλα κου-
ρεϊον τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ
Έν Σμύρνη Βαρβαρέζικο χάνι. Κατασκευάζει και πω-
λεί παντός είδους έπιπλα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΖΗΣΙΜΟΥ
Έν Σμύρνη Γιάλ Μπισιστένη.
Εύθηνα και έκλεκτά είδη εύρίσκονται εις τὸ κατάστη-
μα τοῦ κ. Ζησίμου.

*Όλα σχεδόν τὰ είδη τῶν ψιλικῶν, άρώματα πούδρα,
μηχαναί κουρευτικά όμβρέλλαί κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΙΟΣ και Σία
Κτηματομεσίται εν Σμύρνη Κρητικό Χάνι.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΔΡΙΣ. ΗΛΙΑΔΗ
Έν Σμύρνη (Φασουλᾶ).
Κατασκευάζει με τὰ έκλεκτότερα υλικά εξαίσια γλυκι-
σμητα Παγωτά, Φοντάν, και όλα να είδη τής Ζαχαρο-
πλαστικής.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΛΑΙΟΥ
ΧΡ. ΠΡΙΝΕΑ
Έν Σμύρνη (Πλ. Φασουλᾶ).
*Έκλεκτοί οίνοι και οίνοπνεύματα κονιάκ Βαρβαρέσου,
έλαια Κυθήρων πρώτης ποιότητος.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΑΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΑ (ΡΙΑΝΟΣ)
Σολ Χωραφᾶς Δίοδος Τενεκίδου.
Μόνος άντιπρόσωπος τῶν διασημοτέρων εν Εύρώπῃ έρ-
γοστασίων κατασκευάζονται κλειδοκύμβελα ιδίου αὐτοῦ
συστήματος δια τὸ εύμετάβλητον κλίμα τής Άνατολής.
Τμήμα Χορδοποιίας.

Σ ΦΑΤΣΕΑΣ και ΓΙΟΣ
ΚΟΡΔΕΛΙΟ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Σ ΦΑΤΣΕΑΣ
ΤΜΗΜΑ 1ον ΑΠΟΘΗΚΗ

ζύθων, οίνων, οίνοπνευματωδών ποτών, μεταλλικῶν και
αεριούχων υδάτων κτλ. κτλ. κτλ.

Τμήμα 2ον ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙ' ΑΤΜΟΥ
δι' αποστάξεις, υδάτων, πνευματωδών ποτών, υδάτων Κο-
λωνίας, αεριούχων έλαιών κτλ. κτλ. κτλ.

ΤΜΗΜΑ 3ον. Σαπωνοποιεα εύρωπαϊκού συστήματος,
είδη δια μυριούς, άρώματα δια λεμονάδας, είδη δια ζα-
χαροπλάστας, σαπωνοποιούς κτλ. κτλ. κτλ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΦΑΤΣΕΑΣ — ΚΟΡΔΕΛΙΟ

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ",
ΔΗΜ. ΦΟΙΡΟΥ
Έν Σμύρνη (Άγγλική Σκάλα) Μαγειρική έκτακτος, ύλι-
κά άγνά καθαριότης και περιποίησης μοναδική.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Η "ΕΛΒΕΤΙΑ",
ΑΘΑΝ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
(Άγγλική Σκάλα)

Καφές Υεμένης, μαστίχα και Τσίπουρο πρώτης τά-
ξεως Κονιάκ Πουρᾶ, Ρετσίνα Πειραιῶς, άπξσα τὰ Εύρω-
παϊκά ποτά, Ζύθος εύρωπαϊκός και Προκόππ. Μεζέδες
έκτακτοι ού; μόνον ό περιποιητικώτατος διευθυντής κ. Άθ.
Δημόπουλος γνωρίζει να παραθέσῃ εις τήν πολυπληθή και
έκλεκτήν πελατίαν του.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΕΙΟΝ
Β. ΤΑΜΠΑΚΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
*Οδός Χατζησιάμου

Πούρα σιγάρα άββάνας έκλεκτά διαφόρων τιμών και
ποιότητων.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟΝ ΕΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑ
ΓΕΩΡΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
Παρασκευάζει και κατεργάζεται τελεία δέρματα, όλων
τῶν ειδῶν και ποιότητων.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΟΔΩΝ ΠΟΙΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗ
Έν Σμύρνη οδός Μελιταίων.

Δια τελειοτάτων μηχανημάτων παρασκευάζονται λεμο-
νάδες Γκαζόζ — Σέλτς — Τσιτσιμπίρια κτλ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ και ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ιωάννου Βογιατζοπούλου
εν Σμύρνη (οδός Υελοπωλείων).

Κατασκευάζει και πωλεί τὰ καλλίτερα, στερεώτερα και
εύθηνότερα υποδήματα, εργασία άπαράμιλλος, κομψότης,
δέρματα Ρωσικά και Γαλλικά.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Δ' ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΘ. 11-12 (21-22)
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Φ. ΚΑΔΔΟΣ
πρωτεριου Δρ. 6 — Έξωτεριου Φρ. χρ. 7 15 Απριλίου — 15 Μαΐου 1903

ΛΗΣΜΟΝΗΘΕΝΤΑ ΑΝΘΗ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Θα μ' άγαπᾶς λοιπόν πάντοτε Μυγδαληνή;
— Πάντοτε Γεώργιέ μου!
'Ητο τ' όλιγώτερον ή χιλιοστή φορᾶ κητᾶ τήν όποίαν
έπανελαμβάνετο αὐτός ό διάλογος μεταξύ τῶν δύο νέων
έκφραστικώτερος από οίανδήποτε έκδήλωσιν αισθημάτων.
'Ησαν ήρωαδωνισμένοι ό Γεώργιος και ή Μυγδαληνή, πρό
εξ έβδομάδων, άλλ' ήγαπῶντο πρό εξεστίας. Γενικῶς οι έ-
ρωτευμένοι είναι δυσάρεστοι διὰ τοῦ; άλλους όμως δέν δύ-
νανται να τὸ έννοήσουν. Δέν υπάρχει δι' αὐτούς άλλη λέ-
ξις από τὸ αἰώνιον αγαπῶν καταχρώμενοι πάντοτε αὐτοῦ.
— Άγαπητή μου Μυγδαληνή εἶπεν αἴρνης; ό Γεώργιος
εἰν απέθνησκον;
— Τότε βεβαίως θ' απέθνησκον κ' εγὼ μαζύ σου ἀ-
πήνητησεν ή Μυγδαληνή.
— Όχι, όχι, Μήγδα μου δέν θέλω ν' αποθᾶ. ης, θέλω
να ζῆς διὰ να μ' ένθυμῆται και ν' αγαπᾶς τή ένθύμη-
σίν μου.
— Εἶσι πολύ άνόητος, εἶπεν εκείνη. Όμιλεῖ τις διὰ
θάνατον όταν είναι εἰκοσαετής;
Φεῦ! εις αὐτήν τήν ήλικίαν σκέπτονται συχνά τὸν θά-
νατον, άλλὰ δέν πιστεύουν πολύ εις αὐτόν.
'ΟΓεώργιος και ή Μυγδαληνή διέμενον εις Άλγέριον κατὰ τὸν
μήνα Ἀπρίλιον, μήνα τῶν διαφόρων άμσοσφικρικῶν με-
ταβολῶν. Έσπέραν τινὰ ό Γεώργιος εἰρήχετο εκ τοῦ θεά-
τρου· εκχεμ πολύ κρύο και ύγρασία εκείνο τὸ βράδυ. Εἰσ-
ήλθεν εις τήν οίκίαν του παγωμένος και ταρρασόμενος από
σφοδρότατα ρίγη.
— «Δέν εἶναι τίποτε» εἶπε εις τήν καλήν του μητέρα,
ή όποια περιέμενε τήν επάνοδον τοῦ προσφιλοῦς της υιοῦ
εκ τοῦ θεάτρου. «Μή άνησχηγε, όλίγος πυρετός είναι,
σᾶς βεβαίω αὔριον δέν θ' υφίσταται πλέον.
'Αλλά τήν επάύριον ό πυρετός δέν κητέπεσε, τούνηντίον
πύξῆθη πολύ. Έκλήθη έσπευσμένως ό ιατρός όστις διέγνωσε
δζεϊταν περιπνευμονίαν. 'Ο Γεώργιος εἶχε διαδοχικῶς θέρημη
και ρίγος, καταλῆξεν μετ' όλίγον εις φλεγμονή τοῦ στήθους
και τέλος εις καλπᾶζουσαν φθίσιν.

Τί εύμορφος φθισικός! Τὸ πρόσωπόν του συνήθως πολύ
ώχρον ειχε ελαφρόν τι χρώμα εις τὰς παρειάς, κάμνον να
λάμπουν οι οφθαλμοί του οι άλλοτε τόσοσ ώραιοι, τῶρα δὲ
πλαισιούμενοι από μέλανα κύκλον. Τὸ βλέμμα του τὸ
τόσον ζωηρόν ήτο βυθισμένον εις ήσυχον μελαγχολίαν.
Και ή προσφιλής του Μυγδαληνή, άγρυπνος νοσοκόμος,
τόν παρατήρει με τοῦς μεγάλους λυπημένους οφθαλμούς της.
Τὸν ήγάπα άρᾶ γε τῶρα; "Ω! βεβαίως περισσότερον από
έλλοτε. Θα ήτο άθλιος όστις εἶλεγε ότι ή Μυγδαληνή δέν
ελάτρευε τὸν Γεώργιον.
Μὲ κίνημα μητρικόν και πλήρες έρωτος διηυθέτει τὰ
σκεπάσματα τοῦ τόσοσ αγαπημένου ασθενούς, ό όποτος δέν
εἶχεν ήδη δυνάμεις να κινήθῃ.
'Ο Αὔγουστος ήλθεν, εποχή κατὰ τήν όποίαν αποθνή-
σκουν ως επί τὸ πλείστον οι φθισικοί. Εἶχον μεταφέρει τὸν
Γεώργιον εις μίαν έξοχὴν τοῦ Άλγερίου, Ἄγιον Ευγένιον
ονομαζομένην, πλησίον τής θαλάσσης.
Μετ' όλίγας ήμέρας, ένα βράδυ, ή θέσις τοῦ Γεωργίου έ-
δεινώθη πολύ. Κητόπιν μεγάλῃ; προσηθείας και υπερβο-
λικῶσ κόπου, άνεσηκώθη σιγᾶ-σιγᾶ επί τῆ; κλῆνης του,
όπου τὸν εκέρρανε ή άνκμίαι, και διέκοπητόσος συχνά υπό
τοῦ ξηροῦ βηχῶς, εκυψε εις τὸ οὔ; τῆ; Μυγδαληνῆ; και εἶπε
με σιγαλήν φωνήν.
— α Μυγδαληνή μου ετελείωσε! Αισθάνομαι ότι απο-
θνήσκω και εν τούτοις σε λατρεύω! Πόσον σκληρός είναι ό
Θεός. . . . Άλλ' α; γείνη ή θέλησίς του. Πηρηγροῦμαι
δίότι υπάρχου και έλλοι άγαπῶντες οι όποιοι αποθνήσκουν
όπως εγὼ. . . . Μὲ αγαπᾶς, δέν είναι εἶσι Μυγδαληνή
μου; . . . Λοιπόν βλέπεις εκει επί τής θερμίστρης τὰ ώραιοῦ
αὐτὰ τριαντάφυλλα ποῦ μοῦ έφριες σήμερα τὸ απόγευμα
και τὰ όποια υπεργαπῶ. Είναι πολύ σπάνια αὐτήν τήν
εποχήν. Μετ' όλίγον θα εἶμαι νεκρός, εἶμαι σχεδόν ή ή λοιπόν
όρκίσου Μήγδα μου, να μοῦ φέρῃς κατ' εἶτος μίαν άνθοδέτ-
μην τριαντάφυλλα, τήν ήμέριαν τής εορτῆς τῶν Ἄγιων
Πάντων· ύστερα από δύο μήνας.
'Η Μυγδαληνή δέν απεκήθη, επνίγετο υπό λυγμῶν·
πάτα έλπίς ήτο κητρία. Μὲ τρέμουτῃν εκ συγκινήσε-
ως φωνῆν έψιθύρισε μεταξύ τῶν χειλέων της. «Όρκίζομαι
Γεώργιε».
'Η νύξ επήλθε! Άλλά τί φοβερά νύξ! Όλοι άνέμενοι

μέ άγωνίαν τὸ τέλος τοῦ Γεωργίου. Αἰφνιδίως καταγιγίσ ἐνέσκηψε ἐκτυρωτικαί ἀστραπαί διεδέχοντο ἢ μία τὴν ἄλλην, φωτίζουσαι τὸ δωμάτιον. Τρομερὸς ἀνεμὸς ἤνοιξε βιαίως τὸ παράθυρον, ἔβουσε τὸ φῶς καὶ ἀφῆρπτε τὴν ὑστάτην πνοὴν τοῦ ψυχορραγοῦντος. Ὅταν ἦν ἔτι φῶς ὁ Γεώργιος ἦτο ἤδη νεκρός. Ἀλλὰ τὸ ὠρτιον πρόσωπόν του εἶχεν ἐκφρασίαν ἀλλόκοτον μυστικῆς χαρᾶς· τῆς χαρᾶς ἢ ὁποῖα ἀκολουθεῖ τοὺς ἐρωτευμένους θνήσκοντας καὶ αἰσθνομένους ὅτι ἀγαπῶνται ἀκόμη.

Φεῦ! ἀχαριστία καὶ μζταιότης ὀνομάζεσθε γυνή!
Τίποτε δὲν διαρκεῖ ἐδῶ κἄτω, εἰς τὸν μέγαιον τοῦτον κόσμον· δὲν ὑπάρχουν αἰώνια θλίψεις, ὅπως δὲν ὑπάρχουν αἰώνιοι ἔρωτες.

Δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου παρυσίαζον εἰς τὴν Μαγδαληνὴν μνηστῆρα. Τὸν ἀπόθητε με ἀγανάκτησιν, νομίζουσα ὅτι θέλουν νὰ περιπαίζου τὴν θλίψιν τῆς. Πόθεν ἤρχετο οὗτος ὁ ἄνθρωπος καὶ τίς ἦτο; οὐδεὶς ἐγίνωσκεν εἰς τὸ Ἀλγέριον.

Δὲν ἦτο πολὺ νέος, ἀλλ' ἦτο πλούσιος καὶ χωρὶς οἰκογενειακᾶ βάρη· τοῦθ' ὅπερ τὸν κζθίστα γαμβρὸν περιζήτητον καὶ δυσεύρετον. Βεβαίως αἱ θυγατέρες δὲν προτεινοῦν ποτέ, ἀλλ' αἱ μητέρες διαθέτουν πάντοτε. Οἱ γονεῖς τῆς Μαγδαληνῆς ἐπέμενον πολὺ ὅπως τὸν νυμφευθῆ, ἀλλ' ἡ πτωχὴ Μάγδα ὑπέφερε ἐνθυμουμένη τὸν Γεώργιον. Συχνάκις ἡ μήτηρ τῆς τὴν συνουσίαν, καὶ τῆς ἐλεγείδι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπανδρευθῆ βεβαίως τὸν νεκρὸν Γεώργιον, ὅτι ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ μέλλοντός τῆς, διότι τοιαῦται τύχαι δὲν ἀπαντῶνται συχνὰ καὶ μάλιστα χωρὶς ἀξιώσεις προικός.

Ἡ καλὴ Μάγδα μετὰ πολλὰς συμβουλὰς καὶ παραινέσεις τῶν γονέων τῆς καὶ φίλων, διέθεσε, μὴ ὑποφέρουσα πλέον, τὴν καρδίαν τῆς, καὶ μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργίου ἐτελοῦντο μεγαλοπρεπῶς οἱ ἀρραβῶνές τῆς. Οἱ γάμοι αὐτῆς ὀρίσθησαν δι' ὀλίγους μῆνας κατόπιν.

Ὅτι θὰ διηγηθῶ τώρα εἶναι τόσον πρωτοφανές, τόσον παράδοξον, ὥστε φοβοῦμαι μὴ κατηγορηθῶ ὡς ψεύστῃς, ἐγὼ, ὅστις ἠγάπησα πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰ ἔργα.

Μίαν λοιπὸν ἐσπέραν, ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν τῶν ἀρραβῶνων, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας ἡ Μαγδαληνὴ ἀνεγίνωσκε εἰς τὸ μικρὸν τῆς δωμάτιον τὸ ὅποτον ἐμελλε νὰ ἐγκαταλείψῃ μετ' ὀλίγον. Ἦτο σχεδὸν ἡ δεκάτη τῆς νυκτός.

Ἡ θύρα ἠνοιχθῆ ἀθουρύτως καὶ ὁ μυστηριώδης μνηστῆρ, τὸν ὅποτον ἐνόμιζε ἀναχωρήσαντα πρὸ πολλοῦ, εἰσῆλθε εἰς τὸ δωμάτιον μετὰ μεγάλην ἀνθοδέσμην ἐκ ῥόδων ἀνὰ χεῖρας. Διηυθύνθη μετὰ ἔλαφρον βῆμα πρὸς τὴν θερμάστραν καὶ ἐτοποθετήσε τὰ ῥόδα εἰς ὠραῖον δοχεῖον τῶν Σεβῶων, φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «ἐνθύμησις» μετὰ χρυσαῖα γράμματα· τὸ δοχεῖον τοῦτο εἶχε δωρηθῆ εἰς τὴν Μαγδαληνὴν τὴν ἐπίτειον τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Γεωργίου.

Τὸ φάσμα (δὲν τολμῶ νὰ εἶπω ὄνθρωπος ἐπλησίασε τὸ δοχεῖον εἰς τὸν νιπτῆρα τὸ ἐπλήρωσε ὕψτος καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτὸ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, εἶτα ῥίψας ἀπλάνας βλέμμας εἰς τὴν Μαγδαληνὴν ἐξῆλθε.

Ἡ θύρα ἐπνεκλείσθη μόνη τῆς ἀθουρύτως· ἐν τῷ μεταξῦ ὅμως αὐτῆς τῆς φανταστικῆς σκηνῆς ἡ Μαγδαληνὴ δὲν ὠμίλησε, οὔτε ἐκινήθη ἐκ τῆς θέσεώς τῆς· εἶχε παγώσει ἀπὸ τὸν φόβον.

Κατῶρθε νὰ περιεργασθῆ ὅμως τὸν ὄχληρὸν ἐπισκέπτῃν. Παράδοξον πρᾶγμα! Ὁ εἰσελθὼν πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς εἶχε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἀνάστημ τοῦ Γεωργίου· καὶ τὰ μελκίττα ἐνδύματα, τρυπημένα ἀπὸ τοὺς σκώληκας καὶ τὸν εὐρωτᾶ ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ

λεπτὴν σκόνην, διαχέουσιν ὄσμη· νεκροῦ, ὄσμη τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τις πλησίον νεοσκαροῦ; τάρου.

Φαιάσις διέτρεξε τὸ σῶμα τῆς Μαγδαληνῆς, ἠθάνθη τοὺς πόδας τῆς παρκαλυμένους ἐκ φόβου, ἀλλὰ συγχρόνως ἀναγειρομένη ἀπὸ ἀόρατον χεῖρα, καὶ συρομένη ἐξ ἀκατανικητοῦ δυνάμεως εἰς τὴν θερμάστραν εὐρίσκειτο ἡ ἀνθοδέσμη. Πλησίασασα ὅμως ὠχρίασε ἀκόμη περισσότερον. Ἡ ἀνθοδέσμη εἶχε πολλαπλασιασθῆ εἰς τὸ δοχεῖον, σκεπάζουσα ἤδη ὀλόκληρον τὴν θερμάστραν. Τετραγυμένη σφοδρότατα, ἐπλησίασε εἰς τὴν κλίνην τῆς καὶ ἐξηπλώθη ἀμέσως, νομίζουσα ὅτι θὰ εὕρισκε ἡσυχίαν εἰς τὸν ὕπνον. Δυστυχῶς ὅμως ἐνῶ ἐξηπλώνετο τὰ βλέμματα τῆς ἔπεσαν ἐπὶ μικροῦ ἡμεροδείκτου κρημαμένου ἐκεῖ πλησίον. Ἀνεμνήσθη τότε τὸν ὄρκον τῆς.

Τὴν αὐτὴ στιγμὴν οἱ κώδωνες τῆς Μητροπόλεως τοῦ Ἀλγερίου ἤχουν πενθίμως διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπαύριον. Ἦτο ἡ ἑορτὴ τῶν νεκρῶν. Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων διῆλθε χωρὶς ὁ Γεώργιος νὰ λάβῃ τὴν ἀνθοδέσμη. Ἡ σκληρὰ Μαγδαληνὴ εἶχε λησμονήσει τὰ ἄνθη καὶ τοὺς ὄρκους τῆς.

Τέλος κατῶρθε νὰ ἀποκοιμηθῆ ἀλλ' ὕπνον λίαν τετραγυμένον· εἰς τὸ μέσον τῆς νυκτός ἐξύπνησε πυρέσουσα καὶ διψῶσα· ἔπιε ποτήριον ὕδατος εὐρίσκόμενον πλησίον τῆς κλίνης τῆς ἐπὶ μικρᾶς τραπέζης, ἀλλ' ἔπτυσσε μετὰ ἀηδείαν διότι τὸ ὕδρον ἦτο ἀλμυρὸν ὡς τὰ δάκρυα.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Μαγδαληνὴ εὐρέθη νεκρὰ ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς. Ἡ ὄξειξ καὶ νεκρικὴ ὄσμη τῶν ἀνθῶν τῆς ἐπέφερεν ἀσφυξίαν. Τὸ δοχεῖον δέ, δῶρον τοῦ Γεωργίου εἶχε θρυσηθῆ κατὰ μῆκος, ἀντὶ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς: «Ἐνθύμησις» εἶχεν ἀντικαταστήθῃ διὰ τῆς λέξεως: «Λήθη».

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **E. B. Γραικοῦ**

**ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗΣ ΜΑΣ ΚΟΡΗΣ
ΙΣΜΗΝΗΣ**

Ἐδῶ στὸν κόσμο ἦμουνα ἀφτέρωτο ἀγγελουδί,
Με φθινοπῶρου μυρωδιὰ τῆς ἔνοιξι; λουλουδί,
Γιχτι ἦμουνα με δάκρυο τοῦ πόνου ποτισμένο.
Με λύπη; γέλοιο ἔγερνα πάντα φερμακωμένο.
Ἄστρο χλωμὸ ἦμου με μὴ τρεμίσδυτη χιτῖδα
Κι' ὅ,τι θὰ λάμψω σὲν Αὐγῆ... πλάνος τοὺς γέλα ἐλπίδα
Ἐκείνους, τί παράξενο; ποῦ μέσ' τὴν ἀγκυλιὰ τους
Πάντα σφιχτὰ με κλείνανε, κι' ἀπ' τὰ θερμὰ φιλιὰ τους
Με μὴ λαχτάρω ζωντανὴ ἀγάπη; μου σκορπούσαν
Τὴ φλόγα ἀπ' τὰ σπλάγχνα τους, ὦ, πόσον με πονοῦσαν.
Ἐλπίδες, πόθους κι' ὄνειρα τρέφανε στὴν ψυχὴ τους
Βαθειὰ, γιὰ μένα μυστικὰ· μου δὶναν τὴν ζωὴ τους.
Μὴ νύχτα μαύρη κι' ἄχαρη, γι' αὐτοὺς φερμακωμένη
Βουβὴ ὄχι μετ' τὴν καρδίαν, γιὰ με ὅμως βλογημένη.
Γιχτι στάλαξε κι' ἀπλώσε οὐράνιαν γαλήνη,
Ἐπαυσε τὸ μαρτύριό μου, γιὰ μὴς ὁ πόνος σβύνει,
Κάμει φτερά τ' ἀφτέρωτο, πετᾶ τὸ ἀγγελουδί,
Τοῦ Πικραδείσου σκόρπισε μύρο ἄγιο τὸ λουλουδί,
Κ' ἔχυτε φῶς ὑπέρλαμπρο τ' ἀστὲρι ἐκεῖ ἐπάνω.
Δὲν εἶδαν, στὸ χαμόγελο π' ἄφησα πρὶν πεθάνω,
Μὴ λάμψι ποῦ καθρέφτισε γιὰ μὴ στιγμὴ τὴ θεῖα
Ἀνάστασι νεκρῆς ζωῆς σ' αἰώνια εὐτυχία!

Καὶ στὰ σδυσμένα μάτια μου, ὅπου γιὰ σὰς σκοτάδι
Τοῦ χάρου συμβολίζανε, τὴ σκοτεινὰ τοῦ ἔδῃ,
Δὲν εἶδαν πῶς παράθυρα ἦταν τῆς φυλακῆς μου;
Κι' ἡ φυλακὴ τὸ σῶμά μου, τῆς σκλάβας τῆς ψυχῆς μου
Ὅπου με φόβο ἀνέκφραστο ἔσπασε τὰ δεσμὰ τῆς
Καὶ με λαχτάρω ἀγκάλιασε χαρᾶς τὴ λευθερίαν τῆς,
Ζοῦσα γιὰ κείνη τὴ στιγμὴ π' ἀνέζησα γιὰ κείνη!
Εἶναι ζωὴ ὁ Θάνατος ποῦ πόνος γιὰ σὰς δίνει.
Στρέψατε τώρα ἐκεῖ ψηλά, γιὰ μένα μὴ θρηνητε
Ποῦ ἐν' ἀστὲρι σὰς γελᾶ καὶ παρηγορηθεῖτε.
Δὲν κλαῖνε στὴν ἐλευθερίαν σ' ἀνάστασι δὲν κλαῖνε,
Σ' αὐτοὺς ποῦ φεύγουν ἀπ' ἐδῶ χαρᾶς τραγοῦδιαν λένε.
Γιχτ' εἶν' ὁ κόσμος ζενητεῖα κι' ὁ οὐρανὸς Πατρίδα
καὶ ἡ ψυχὰς τ' ἀστέρια του, κάθε ζωὴ ἀχτιδα.
Τῆ 1 Φεβρουαρίου 1903.

Τάκης Μπέτσος.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΩ

(Διήγημα Πρωτότυπον)

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 188... περὶ τὰ γλυκοχαράγματα ἀπόσπασμα ἰππικοῦ ἐκ 12 ἀνδρῶν ὑπὸ ἓνα λοχίαν εἰσήρχετο διὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ἐν τῇ κωμοπόλει Μ. καὶ ἐστάθμευεν πρὸ τοῦ ναοῦ. Ἦρχετο ἐξ Ἀ. καὶ εἶχε διαταγὴν νὰ μεταβῆ ἐσπευσμένως εἰς τὸ χωρίον Β. καὶ τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀνακριτοῦ. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς λοχίας ὀνομάζετο Λεάνδρος, νέος ἡλικίας μόλις 18 ἐτῶν, λεπτοφυῆς, με κλονικὰ χαρκατηριστικά, ὅστις ὅμως παρ' ὅλην τὴν ἐφηδικὴν του ἡλικίαν ἔφερε τὴν μελαγχολίαν βαθέως ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἔγκεχαραγμένην. Εἰς τὴν περιγραφήν τοῦ ἡρώδους μας δὲν ἐνδιατρίβωμεν περισσότερον, διότι κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς δραματικῆς ταύτης ἱστορίας, ἱστορίας μάλλον ἢ μυθιστορίας, ὁ ἀναγνώστης θέλει γνωρίσει ἐν λεπτομερείᾳ αὐτόν. Προστούτοις ὀλίγον ἐνδιαφέρεται ὁ ἀναγνώστης νὰ μάθῃ πῶς διῆλθεν ἐν Μ. τὸ ἀπόσπασμα· ἀρκεῖ νὰ γνωρίσῃ, ὅτι ἡ κωμοπολις αὐτὴ ἦτο ὁ τελευταῖος σταθμὸς ἐνῶ ἐμελλε νὰ διανυκτερεύσῃ ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ χωρίον Β. τέρμα τῆς ὁδοπορίας του.

Τὴν μεθεπομένην ἡμέραν τὸ ἀπόσπασμα πράγματι κατηλιζέτο ἐν τῷ ρηθέντι χωρίῳ, ὁ δὲ λοχίας διοικητῆς αὐτοῦ, ἀποῦ ἐπκρουσάσθη εἰς τὸν Ἀνακριτὴν καὶ ἔλαβε τὰς ὁδηγίας του μετέβη μετὰ τοῦ Δημάρχου τοῦ χωρίου εἰς τὸν ἰκὸν αὐτοῦ, ἔθξα ἐπρόκειτο νὰ φιλοξενηθῆ. Ὁ προσεγὼς οὔτος τοῦ χωρίου ἦτο ἀνὴρ πλούσιος, ἀγχιὸς καὶ φιλόφρων πατριώτης, ἡλικίας 45 περίπου ἐτῶν, ἔγγαμος καὶ ἄτεκνος, συζῶν μετὰ τῆς συζύγου του τεσσαράκοντούτιδος ἐπίσης ἀγαθῆς καὶ φιλόφρονος γυναικὸς ἐν πλήρει ὁμοιοίᾳ. Ἡ οἰκία του κειμένη εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ χωρίου ἦτο ἐκ τῶν στερεῶν καὶ εὐρυχωρῶν ἀλλ' ἀπερίττων οἰκοδομῶν, ἄς ἀπαντᾶ τις εἰς τὰς κωμοπόλεις, ἐξεχούσας τῶν λοιπῶν οἰκημάτων κατὰ τὸν ὄγκον. Εἰσερχόμενος ὅμως ὁ ἐπισκέπτῃς ἐν αὐτῇ ἠσθάνετο εὐμάρειαν, πολυτέλειαν καὶ καλαισθησίαν οἰκογενείας ἀνεπτυγμένης τῶν μεγαλοπόλεων. Ἡ οἰκοδομὴ ἦτο διώροφος, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐμπροσθίοις δωματίοις τῆς πρώτης ὀροφῆς κατῶκου οὐκ ἦν ἀνὴρ μετὰ τῆς κυρίας του, ἐν δὲ τοῖς ὀπισθίοις ὦν τὰ παράθυρα ἔβλεπον πρὸς τὸν εὐρὸν καὶ κκλιεργημένον κῆπον καὶ τὸ ἀπέναντι ὑψούμενον πυκνότατον ἐπὶ τῶν κλιτύων τοῦ ὄρους δάσος κατῶκει ἡ ἠρώς τῆς διηγησεῶς μας Δέσπω, ἀνεψιὰ των. Παραπλεύρως τῆς κυρίας οἰκοδομῆς καὶ ὀλίγον ὀπισθεν εὐρί-

σκετο μικρὸν τι περίπτερον ἐν ᾧ ἐξένιζον τοὺς ζένους των καὶ ἐν ᾧ ἐνεκατέστησαν τὸν λοχίαν Λεάνδρον.

Ἡ ἀνεψιὰ των Δέσπω ἦτο κόρη ἡλικίας 16 ἔως 17 ἐτῶν, ἀναστήματος μετρίως ὕψηλοῦ καὶ τελείως κανονικότητος. Ἡ ὠρτία καὶ ὑπερήφανος αὐτῆς κεφαλὴ στεφομένη ἀπὸ πυκνὴν καὶ μέλαιναν κόμην κατ' ἀρχαίκην κόμμωσιν διηυθετημένη, ἐδείκνυε καταφανέστερα τὰ λεπτὰ αὐτῆς χαρκατηριστικά, ἐνὶ λόγῳ ἡ κεφαλὴ τῆς ἦτο γνησιὰ Ἑλληνικὴ προτομὴ ἐπίστερεῶν τῆς ὤμων ὀρθουμένη. Τὸ ἀρρενωπὸν ἀλλὰ κομψὸν καὶ εὐλύγιστον αὐτῆς βῆδισμα τῆ προσέειδε τὴν θεῖαν τῆς Ἀρτέμιδος χάριν· οἱ δὲ μεγάλοι καὶ μέλανες αὐτῆς ὀφθαλμοὶ ὅτε μὲν γλυκεῖς καὶ βαθέως ρεμβώδεις ὅτε δὲ αὐστηροὶ καὶ μεγαλοπρεπῶς ὠρατοί, ἐκ πρώτης ὄψεως κατέκτων, ἐπεβάλλοντο καὶ διήγειρον τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν θαυμασμόν. Ἐπταετίς μόλις παρελήθη καὶ υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τι ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ὁποῦθεν μόνον κατὰ τὰς διμήνουσ διακοπὰς ἐξήρχετο καὶ ὠδηγεῖτο παρὰ τοῦ θεοῦ τῆς καὶ θεοῦ πατρὸς εἰς τὸ χωρίον Β., ὅπου διήρχετο μετ' αὐτοῦ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Πεπρωκισμένη ὑπὸ ἐκτάκτου εὐφυΐας, ταχέως διήκουσεν ὅλα τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς καὶ προσεκλήτατο τὴν ἐκτίμησιν καὶ μητρικὴν ἀγάπην τῆς διευθυντρίδος· πολλὰκις δ' αὐτῇ τῇ ἔλενε, ὅτι δὲν ἔμεινε πλέον τίποτε διὰ νὰ τῇ διδάξῃ. Πρὸ διετίας ἀποφοιτήτασα τῆς Σχολῆς διέμεινε ἐν τῷ χωρίῳ Β., ὀριστικῶς ἐγκαταστάσα παρὰ τοῖς θεοτοῖς αὐτοῖς γονεῦσιν, οὓς ἠγάπα καὶ ἐτίμα. Καὶ οὗτοι δὲ ἀνταπέδιδον τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ λατρείαν πρὸς τὸ θετὸν αὐτῶν τέκνον· ἀλλὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν γόητρον καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς 17ετοῦς κόρης ἦτο τοιαύτη, ὥστε οἱ ἀπλοὶ χωρικοὶ περιέβαλλον ταύτην με σεβασμὸν, με εἶδος λατρείας. Ἡ γνώμη τῆς Δέσπως ἦτο δι' αὐτοὺς ἐν παντὶ πράγματι φωνὴ Πυθίαις καὶ ἡ θέλησίς τῆς οὐδέποτε εὐρίσκειν ἀντίρρησιν.

Ἐνεκα τούτου καὶ ὁ βίος τῆς ἐν τῷ χωρίῳ ἦτο ἐντελῶς ἀνεξάρτητος καὶ ἐρρυθμιζεν αὐτὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε ρωμαντικὰς ἐμπνεύσεις τῆς.

Ὅτε μὲν ἐνδεδυμένη κυνηγετικὴν στολήν, τὸ ὄπλον ἐπ' ὤμου καὶ πολύτιμον ἔχειριδίον ἐν τῇ ὄσφει φέρουσαν ἀνήρχετο τὴν αὐγὴν τὸ ὄρος καὶ τὰς πλεονάποκρῆμους τοποθεσίας του τῆ εἰσεδεν εἰς τὰ βαθύτερα τοῦ δάσους, μόνον σύντροφον ἔχουσα τὸν ἀγαπητόν της Κάδμον, ὠραίαν μολοσσόν. — αἱ μόνον τὴν μεσημβρίαν ἐπέστρεφεν. Ὅτε δὲ τὸ ἐσπέρας ἡ εἰς οἰανδῆποτε ὠραν τῆς νυκτός τῇ ἐπήρχετο ἡ ἔμπνευσις εἰσήρχετο ἀφῶως εἰς τὸ δάσος ἡ ἀνήρχετο τὸ ὄρος καὶ ἐπέστρεφεν ὁπότεν ἤθελεν ἡ ἐξηγλουῦντο αἱ δυνάμεις τῆς. Αἱ ριψοκίνδυνοι αὐταὶ ἐκδρομαὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφόβισαν τοὺς γονεῖς τῆς καὶ διήγειραν τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου καὶ τῶν πέριξ· ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅμως οἱ μὲν γονεῖς τῆς ἰδόντες τὸ ἀμετάτρεπτον τῆς θελήτεως τῆς θετῆς αὐτῶν κόρης, καὶ ἔχοντες τυρλήν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑποταγὴν συμμορρώθησαν μετὰ τὰς ἰδιοτρόπους καὶ μυστηριώδεις ἐξείσεις τῆς, οἱ δὲ χωρικοὶ εἰθισμένοι ὄντες νὰ σέβωνται πᾶν ὄν ὑπέρτερον αὐτῶν καὶ ἰδίως τοῦ δημάρχου των τὴν ψυχοκόρον, ἠκροῦντο ὀσάκις τὴν συνήτων νὰ τὴν χιριετώσιν εὐσεβᾶστω; ἀποκκαλοῦντες αὐτὴν νεκρίαν τὴν ἐλάτρευον ὅμως καὶ θὰ ἐθυσιάζοντο δι' αὐτὴν ὄχι μόνον διὰ τοὺς εὐγενεῖς πρὸς αὐτὰς τρόπους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς παντοειδεῖς εὐσεργεσίας τὰς ὁποῖα; εἰς τοὺς πτωχοτεροὺς καὶ πᾶσχοντας παρῆχεν οὐ μόνον χρηματικὰς ἀλλὰ καὶ ἠθικὰς διὰ τοῦ θεοῦ τῆς· πράγματι δὲ οὐδέποτε ἀφῆκε κκλύδην ἢ οἰκίαν ἐν ἧ μανθάνουσα κατὰ τὰς ἐκδρομάς τῆς ὅτι πᾶ-

σχει τις να μη επισκεφθῆ και συνδράμη αὐτήν. Ἐνίστε δμως πάλιν ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους μετὰ μικρὸν περιπατον ἐν τῷ κήπῳ τῆς ἐνεκλείετο εἰς τὸ σπουδαστήριον τῆς και ἐκεῖ ἐπέδιδετο εἰς μελέτας ἔχουσα πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην και τῆς χημικῆς ἐργαλεία τινά, εἰς ἣν ἰδίως ἠρέσκετο, ὡς και φαρμακίον πλήρες ὕπερ πάντοτε ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πτωχῶν τῆς.

II

Ὁ Λεάνδρος ὠδηγηθεὶς εἰς τὸ δωματίον του ὑπὸ τοῦ κ. δ. μάρχου ἀφοῦ ὑπηρεπίσθη ὀλίγον και ἀνεπαύθη, ἐξῆλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀποσπάσματος και μόλις τὸ ἑσπέρας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ξεναγοῦ του ἐπέστρεψεν οἴκοι, ὅπως συνδειπνήσῃ μετὰ τῆς ξενιζούσης αὐτὸν οἰκογενείας. Ἡ ἐκπληξὶς και ὁ θυμασμός του ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς ἡρώτιδος μας εὐκόλως ἐννοεῖται. Συνειθισμένοι ἐν τούτοις εἰς τὸ νὰ συγκρατῆ τὸν ἑαυτὸν του και νὰ φκίνηται ψυχρὸς ὡς ἐκ τῆς σκληρᾶς τοῦ νεαροῦ του βίου πείρας κατέστειλε τὴν συγκίνησιν του και ὑπεκλίθη σοβαρῶς πρὸ τῆς εὐγενοῦς κόρης, ἧτις μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὴν ὑπερφάνου στάσεως και με ὕφος μᾶλλον περιφρονητικὸν ἀτενίσασα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸν ἀτυχῆ λοχίον, ἐκαθέσθη εἰς τὴν τράπεζαν χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ τῷ ἀποτείνῃ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος μόλις τὸν ἠρώτησε μεθ' ὑπεροψίας νέα ἐξ Ἀθηνῶν και ἀπεσῶρη εἰς τὸ σπουδαστήριον τῆς εὐθὺς ὡς ἠγέρθησαν τῆς τραπέζης.

Ὁ Λεάνδρος φύσει σιωπηλὸς τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐγένετο σκυθρωπότερος και κατεχόμενος ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἐντυπώσεων ἃς ἡ Δέσπω τῷ ἐπροξένησεν, ἐπροφασίσθη κόπωσην και ἀπεσῶρη εἰς τὸ δωματίον του. Ἐπὶ πολὺ ἔμεινε σύννοος πρὸ τοῦ γραφείου του μεθ' ὃ ἐξαγαγὼν τὸ ἡμερολόγιόν του ὕπερ πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερον ἐσημείωσε κατὰ συνήθειαν τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἡμέρας. Τὸ ἑσπέρας ὅμως ἐκεῖνο φαίνεται ὅτι εἶχε νὰ σημειώσῃ πολλὰ γεγονότα, καθόσον τὴν ἐπομένην ἠναγκάσθη νὰ ἀγοράσῃ νέον ἡμερολόγιον. Βεβαίως ἦθ' ἐπεστρέφετο περὶ τὴν θυμασίαν ταύτην κόρην ἣν ἐν μέσῳ τῆς ἐρημίας ἐκείνης ἐγνώρισεν και τοῦ περιφρονητικῆς ἀλαζόνος ὕφους μεθ' οὗ τὸν ἠρώτησεν. Ἀπὸ πολλοῦ εἰθισμένος νὰ κρύπτῃ τὸν πόνου του και ἐν σιγῇ και ἀφαινεῖ νὰ διέρχεται ξένος ἐν ξένη, ὡς μόνον σύντροφον εἶχε τὸ ἡμερολόγιόν του ἐν ᾧ ἐξεμυστηρεύετο. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μόλις τὴν θέλησιν του κατεκλίθη χωρὶς νὰ δυνηθῆ ν' ἀποδιώξῃ τὴν εἰκόνα τῆς περιέργου ταύτης κόρης και ἠγέρθη ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους, μεταβάς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀποσπάσματος.

Τὴν ἐπομένην τὸ ἑσπέρας καθόλον τὸ δεῖπνον ἡ Δέσπω τὸ αὐτὸ ὑπερήφανον ὕφος τηροῦσα, οὐδόλως ἀπέτεινε τὸν λόγον πρὸς τὸν Λεάνδρον, κατόπιν ὅμως ἀντὶ νὰ ἀποσῶρη ἐκάθησε παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον και ἀφοῦ ἔπαιξε τεμάχιόν τι, ἀποτενομένη πρὸς τὸν Λεάνδρον με εἰρωνικὸν μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη, ὡς εἰ ἠρώτη χωρὶκὸν τινά, τῷ εἶπεν:

Δὲν μοῦ λέγετε κύρ-λοχία σὰς ἀρέσκει ἡ μουσικὴ ;

Δὲν ἐννοῶ πολλὰ πράγματα, δεσποινίς, τῇ ἀπάντησιν με

ἀτάρχον ὕφος προσποιηθεὶς ὅτι δὲν ἠνόησε τὴν εἰρωνείαν αὐτῆς, ἀλλὰ βεβαίως με εὐχαριστεῖ ἡ μουσικὴ.

— Καὶ ποῖαν μουσικὴν, παρακαλῶ προτιμᾶτε, μετὰ τοῦ αὐτοῦ δηκτικοῦ ὕφους, ἐπανελάβε τὴν Ἰταλικὴν ἢ τὴν Γερμανικὴν, ἢ τὴν ἐγγύριον ; νομίζουσα ὅτι τὴν φωνὴν ταύτην θὰ ἐπετύγχανε τοῦ ποθομένου, ἵνα ἐκσπάσῃ εἰς γέλωτα ἐπὶ τῇ συγγύσει τοῦ δυστυχοῦς λοχίου.

(ἔπεται συνέχεια)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

ΑΙ ΔΥΩ ΑΔΕΛΦΑΙ

(Συνέχεια)

Ταύτην δὲ τὴν στιγμὴν εἰσῆλθεν ὁ πρίγκηψ Φρκπόλις.

— Νίνα μου, εἶπε τεθλιμμένος και φιλῶν αὐτὴν περιπαθῶς εἰς τὸ πρόσωπον. Πάσχεις φιλιτάτη ! Ἡλπίζον ἢ ἑορτὴ αὐτῆ νὰ σὲ ὠφελήσῃ ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἀπέτυχον. Ἡ στάσις σου, κόρη μου, με τρομάζει.

— Πάτερ, εἶπεν ἡ Ρόζα, ἡ σγάσις τῆς Νίνας σὲ τρομάζει δικαίως. Ἀλλὰ θάρρει, ἐσώθη ! Εἶπέ μοι, πάτερ, πῶθεν γνωρίζεις τοῦ; δὺ ἐκείνους Οὔγγρους εὐγενεῖς, οἵτινες ἦλθον ἀπόψε οἱ τελευταῖοι ;

— Τοὺς εἶδον εἰς ἐνὸς γνωρίμου οἴκον εἰς τὴν Νεχπόλιν, εἶπεν ὁ πρίγκηψ, ἐκπληττόμενος διὰ τὴν ἐρώτησιν. Μοι τοὺς παρουσίασαν ὡς πρὸ ὀλίγου ἐλθόντας ἐκ Γερμανίας.

— Πάτερ, ἐπανελάβε ἡ Ρόζα μετ' ἀγῶνος. Πάτερ, ἐκεῖνος ὃν μὴ ὠνόμαζας κόμητα, . . . ἐκεῖνος εἶναι . . . ὁ ληστής ὅστις ἤρπασε τὸν Σικκάρδην !

Και ἅμα ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας, ἐρρίθη εἰς τὸν τράχηλον τῆς ἀδελφῆς τῆς κλαίουσα μεγαλοφῶως, και μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἔπεσε κατὰ γῆς εἰς λειποθυμίαν.

Ὁ πρίγκηψ ἔτρεψεν ἀμέσως νὰ τῇ δαψιλεύσῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν θεραπείαν, και ἅμα τὴν ἀνεκάλεσεν εἰς ἐαυτήν, καλέσας δὺ θαλαμηπόλους, ἐξῆλθεν ὁ ἴδιος, και ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ ἔχων μειδιδῶντα τὰ χεῖλη και μετ' ἀταρχοῦ βήματος. Ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν χαρτοπαγνίων, ὅπου ὠμίλησε μετὰ διαφόρων, και μεταξὺ ἄλλων και μετὰ τινος κυρίου, φέροντος στολὴν και ὅστις ἦν διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς Νεχπόλεως και ἔπειτα ἐλθὼν εἰς τὴν τράπεζαν ὅπου ἔπαιζον οἱ δὺ Οὔγγροι, κατέθεσε τινά φλωρία εἰς τοῦ ἐνὸς τὸ χαρτίον.

Μετὰ τινος δὲ στιγμὰς εἰσελθὼν ὑπηρετῆς, εἶπε κρυφίως εἰς τὸν Οὔγγρον κόμητα, ὅτι ἀνθρωπος ἐλθὼν ἐξ ὧ ζῆτεῖ νὰ τὸν ὀμιλήσῃ. Ὁ κόμης ἐφάνη ἐλαφρῶς παραχθῆς, και εἰπὼν ὅτι ἀμέσως θέλει ἐπιστρέψῃ, παρακαλέσας δὲ τὸν πρίγκηπα Φρκπόλιν νὰ ἐπιτηρῇ τὸ χαρτίον του, ἐξῆλθε.

Μετ' ὀλίγον δ' ὁ αὐτὸς ὑπηρετῆς ἐπανελθὼν, εἶπε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰς τὸν ἄλλον Οὔγγρον, ὅτι ὁ κόμης τὸν περκαλεῖ νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν και αὐτὸς, ἐγερθεὶς ἀμέσως, ἠκολούθησε τὸν ὑπηρετῆν. Οὔτε ὁ εἰς ὅμως οὔτε ὁ ἄλλος ἐπέστρεψε πλέον.

Ὁ δὲ χορὸς, μετὰ λαμπροῦ δειπνοῦ, ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς τρίτης ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, πρὸς κοινὴν εὐχαρί-

τησιν τῶν προσκεκλημένων, οἵτινες μόνον ἐλυποῦντο διότι αἱ δὺ νέαι πριγκηπέσσαι, εἰς ἀνάρρωσιν ἀκόμη οὔσαι ἀπὸ τῆς πρὸ τινων μηνῶν μακρᾶς ἀσθενείας των, δὲν ἐδύναντο νὰ μείνωσιν εἰς ἔλον τὸ διάστημα τῆς νυκτερινῆς εὐωχίας, ἀλλ' ἀπεσῶρησαν ἐνωρὶς εἰς ἀνάπαυσιν.

Οἱ δ' ὑποτιθεμένοι Οὔγγροι μεγαστάνας συνελήφθησαν και ἀπήχθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν οὐχὶ ὁμοῦ, ἀλλ' ἕκαστος κατ' ἰδίαν. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ἐγκατάκλεισιν των εἰς χωριστὰς φυλακάς, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἦλθε πρὸς τὸν λεγόμενον κόμητα Ζαγαδῖνον ὅπως τὸν ἐξετάσῃ. Ἀλλ' αὐτὸς τὸν ἐδέχθη μετὰ πολλῆς προπετείας, τὸν ὕβρισεν αὐθάδη, τολμήσαντα νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα εἰς Οὔγγρον κόμητα, τῷ ἔδειξε τὸ διαβατήριόν του, και τὸν ἠπέλιψε δι' ὧν τῶν κεραυνῶν τῆς ὀργῆς τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀστυνόμος μετέβη πρὸς τὸν κύριον Βάιμακ, ὅστις ἐξ ἐναντίας, ἀνάνδρος ὡς ληστής, εἶχε πέσει εἰς μίαν γωνίαν και ἔκλαιε. Προσελθὼν δ' εἰς αὐτὸν ὁ ἀστυνόμος τῷ εἶπε μετὰ τινος ἠπιότητος.

— Μὴ κλαίης. Ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐξαγοράσῃς τὴν ζωὴν σου. Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ σοὶ τὴν ἐγγυηθῶ.

Ὁ ληστής, ἀκούσας τὰς λέξεις ταύτας, ἀνεκάθησε, και ὑπὸ χαρᾶς οἱ ὀφθαλμοὶ του ἠκτινοβόλησαν.

— Σὺς συνελάβομεν, ἐξηκολούθησεν ὁ διευθυντῆς. Ὅλα τὰ μέτρα ἐλήφθησαν ὅπως μὴ διαφύγῃς. Ὁ σύντροφός σου τὰ πάντα ὠμολόγησεν ἀλλ' εἰς αὐτὸν δὲν θὰ γίνῃ χάρις. Βοήθησον σὺ τὴν ἀρχὴν εἰς τὰς ἀνακαλύψεις τῆς, και σώξῃσαι. Θέλεις ;

— Ἀφ' οὗ ὠμολόγησεν ὁ Καπρέρας, εἶπεν ὁ ληστής τρέμων, ὁμολογῶ και ἐγὼ. Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς ζωῆς μου ;

— Τοῦτο, ὑπέλαβεν ὁ διευθυντῆς, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβείας τῶν πληροφοριῶν σου. Ὁ Κόμης Ζαγαδῖνος λοιπὸν εἶναι ὁ Καπρέρας ;

— Δὲν τὸ ὠμολόγησεν ὁ ἴδιος ; ἠρώτησεν ὁ ληστής διαστάζων.

— Ὁ ἴδιος τὸ ὠμολόγησε, και ἄλλοι, ὡς βλέπεις, τὸ ἐπρόδωκαν, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος. Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ τὸ μαρτυρήσῃς και σὺ, ὅπως ἐξαγοράσῃς τὴν συγχώρησιν σου.

— Ἐκεῖνος εἶναι, ἀπεκρίθη ὁ ληστής ἐνδίδων.

— Καὶ πῶς ἔχει διαβατήριον Οὔγγρου κόμητος ;

— Ἐφόνευσε τὸν κόμητα και ἔνα ὀπαδόν του, ἐρχομένου εἰς Ἰταλίαν, και ἔλαβε τὸ διαβατήριον ἐκείνου και τὸ ἐδικὸν μου.

— Ποῦ ἐδρεύει ἡ συμμορία του ;

— Μέρους διεσπάρη πρὸς τὸ παρὸν, μέρος μετέβη εἰς τὴν Παππικὴν ἐπικρατείαν, ὅπου ὁ Καπρέρας μετεβίβασε και τοὺς θηταυρούς του, και ὀλίγοι μόνον ἀκόμη κρύπτονται εἰς τὰ περὶξ ὄρη. Αὐτοὶ φρουροῦν τὸν αἰχμάλωτον Σικκάρδην, ὅστις φυλάττεται ὡς ἐνέχυρον, ἀν ἦθελε συμβῆ ποτὲ τίποτε εἰς τὸν ἀρχηγόν.

— Θὰ μοὶ παραδώσῃς τὸν Σικκάρδην ζῶντα, και σώξῃσαι.

Ὁ ληστής ἦτο πρόθυμος εἰς πᾶν ὅ,τι παρ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖτο, και ἔδωκεν ὅλας τὰς πληροφορίες ὅσων εἶχεν ἀνάγκη ὁ ἀστυνόμος. Ὅτε δ' οὗτος ἔλεγεν ὅτι εἰς τὸν Καπρέραν χάρις δὲν θέλει γίνῃ, δὲν ἐψεύδετο. Πρὸς φρικτὸν παραδειγματισμὸν ἡ ἐξουσία εἶχεν ἀπόρριψιν, ἅμα τὸν συλλάβῃ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν νὰ τὸν δικάσῃ και νὰ τὸν θανατώσῃ.

Τὴν ἐπαύριον ἐπομένως ἀπὸ πρωίας ἤρχισεν ἡ ἀνάκρισις αὐτοῦ μυστικώτατα. Συγχρόνως δ' ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς Ρώμης αἱ δέουσαι πληροφορίες πρὸς σύλληψιν τῶν συνενοχῶν.

Περὶ δὲ τὴν ἐπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀνθρωποὶ τινες ἐνδεδυμένοι ὡς χωρικοὶ, ὑπὸ τὰ ἐνδύματά των ὅμως κρύπτοντες ὅπλα, ἀνέβαινον δυσβάτους τινὰς και ἀκατοικήτους τοῦ ὄρους χαράδρας. Ἦσαν δ' οὗτοι ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας μετὰ στρατιωτῶν και μετὰ τοῦ ληστοῦ, ὅστις προειδοποιήθη ὅτι δὺ στρατιῶται εἶχον τὴν ἐντολὴν, ἅμα ἐφαίνοντο ἐκ μέρους του τὰ ἐλάχιστα συμπτώματα προδοσίας, νὰ τῷ βυθίσωσι τὰς μαχαίρας των εἰς τὸ στήθος.

Τὸ σκότος εἶχεν ἤδη ἐπέλθει, ὅτε εἰσῆλθον εἰς κοιλάδα τραχεῖαν και σύμφυτον, μεμακρυσμένην δ' ἀπὸ πίστεως πεπατημένης ὁδοῦ. Ἀφ' οὗ δὲ προῦχώρησεν ἐπ' ὀλίγον, ἀπὸ τῶν κλάδων ἐνὸς δένδρου ἠκούσθη ὀξεῖα φωνὴ γλαυκός· εἰς αὐτὴν δ' ὁ ληστής ὅστις τοὺς συνάδευεν ἀπήντησεν ἀμέσως δι' ὁμοίας φωνῆς· και ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ σύνθημα τοῦτο ἠκούσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους φωνὴ αἰλούρου.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ ἀστυνόμος ἀφῆκε δὺ στρατιώτας νὰ ἐνεδρεύωσι. Μετὰ τινων δὲ λεπτῶν πορείαν ἀνεκάλυψεν εἰς τὸν βράχον προσφωδομημένην μικρὴν καλύβην, ἧτις εἰς τὸν τόπον ἦτο γνωστὴ ὡς κατοικία ἀνθρακοποιῶν.

Ὁ ληστής ἐλθὼν εἰς τὴν θύραν, ἐκτύπησε τρίς κατ' ἰδιαίτερον τρόπον.

— Τίς εἶναι, ἐκραξεν ἔσωθεν φωνὴ γυναικεία.
— Ἀνθρακοποιοὶ ! ἀπεκρίθη ὁ ληστής μόνος.— Ἄνοιξε, μάννα— Βαρβάρα.

— Ἄ ! ἀνθρακοποιοὶ ! εἶπεν ὠρομένη, ὡς δυστρόπου κυνὸς, ἡ φωνή. Τῆς νυκτὸς τ' ἀγροίμια ! Δὲν μ' ἀφίνουν στιγμὴν ἡσυχίαν ! Ὅλην τὴν νύκτα μουγκρίζουν.

Και ἡ θύρα ἠνεώχθη βιαίως, και εἰς τὴν φλάν ἐφάνη γραῖα ἐρυνίς, ρυπαρὰ, τὴν κόμην ἔχουσα βδελυρὰν και λυτὴν, τὴν ὄψιν ἀπαίσιον, κρατοῦσα δ' εἰς τὴν χεῖρα ἡμισβετον λύχρον.

— Ἄ ! σὺ εἶσαι Πεδρούκη !

«Καὶ ἐκεῖνοι ποιοὶ εἶναι ; εἶπε κατὰ τὸν αὐτὸν τόνον ἡ γραῖα, βλέπουσα εἰς τὸ σκότος τὰς σκιάς τῶν στρατιωτῶν.

— Σιωπῆ, Βαρβάρα, μὴ γαυγίζεις πάντοτε, ἀπήντησεν ὁ ληστής. Αὐτοὶ εἶναι σύντροφοί μας· ἔρχονται ἐκ Ρώμης.

Και εἰσελθὼν μεθ' ὧν τῆς συνοδείας του.

— Ποῦ εἶναι οἱ ξυλοκόποι ; εἶπεν.

— Εἰς τὸν κλίβανον, ἀπεκρίθη ἡ γραῖα.

— Πρέπει νὰ ἐλθουν νὰ γνωρισθοῦν με τοὺς νέους ἀνθρακοποιούς, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Τότε η γραία, πορευθεῖσα πρὸς τὸν κλίβανον, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου, ἔθεσε τὴν κεφαλὴν της εἰς τὴν ὀπὴν, καὶ ἐφώναζεν.

— Ὁ βοσκὸς ἤλθε καὶ θέλει ἀνθρακκας!

Μετ' ὀλίγον δὲ θύρα καταπακτής, ἀφανῆς ἕως τότε, ὀπίσω δὲ τοῦ κλιβάνου κειμένη, ἠνεώχθη εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐξῆλθον δύο κκοῦργοι, οὓς ἔλαβε κατὰ μέρος ὁ Πεδρούκκης νὰ τοῖς ὀμιλήσῃ.

Ἐν ᾧ ὁμοῦ αὐτοὶ προσεῖχον εἰς τούτου τοὺς λόγους, οἱ στρατιῶται, ριφθέντες, συνέλαβον αὐτοὺς καὶ τὴν γραίαν, καὶ τοῖς ἔκλεισαν τὸ στόμα, πρὶν δυνθῶσιν οὔτε φωνὴν νὰ ἐκπέμψωσι. Συγχρόνως δὲ, ἐκτείνας ὁ Πεδρούκκης τὴν χεῖρα εἰς τὴν ζώνην ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

— Φέρ' ἐδῶ τὰ κλειδιά, Παυλέτε, εἶπεν. Εἶναι περιτὸν ν' ἀφρίζῃς καὶ νὰ δαγκάνης. Δὲν ἠμπορεῖς νὰ μὲ φάγῃς, φίλε μου. Ἡ τύχη, βλέπεις, οὕτω τὰ ἔφερε.

Καὶ λαβὼν τὰ κλειδιά, ἀνάψας δὲ καὶ δαυλὸν εἰς τὸν λύχνον, ἔνευσε πρὸς τὸν ἀστυνόμον, ὅστις μετὰ τινῶν στρατιωτῶν τὸν ἠκολούθησε διὰ τῆς ἀνοιχθείσης καταπακτής εἰς ὁδὸν σκοτεινὴν καὶ ὑπόγειον, προχωροῦσαν εἰς μακρὸν διάστημα.

Ἐντὸς δὲ τῆς σύριγγος ταύτης ἀπήντησαν δύο θύρας, καὶ τὰς ἠνεώξαν ἀλληλοδιαδόχως, καὶ τέλος ἔφθασαν εἰς ἄλλην τρίτην. Ἐμπρὸς δ' αὐτῆς ὁ Πεδρούκκης, νεύσας εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ ὀπισθοδρομήσωσι καὶ νὰ μείνωσι σιωπῶντες, ἔσβυσε τὸν δαυλὸν, καὶ τὸ περιέχον ἐβυθίσθη εἰς πυκνὸν σκότος. Ἐπειτα δ' ἔκρυσεν ὡς ἐντὸς τοῦ δάσους, μιμούμενος τὴν φωνὴν τῆς γλαυκῆς, καὶ ἡ αὐτὴ φωνὴ ἠκούσθη ἕως ἐδῶ ἀντηχοῦσα ὀπισθεν τῆς θύρας. Μετὰ τὴν φωνὴν δὲ ταύτην ἀντήχησεν ἐκ τοῦ ἐντὸς τῆς θύρας πάλιν φωνὴ αἰλούρου, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπήντησε δι' ὁμοίας ὁ Πεδρούκκης.

Τότε ἠνεώχθη ἡ θύρα, καὶ ἔδειξε τὸ ἐμβυθὸν σπηλαίου εἰς οὐ μίαν γωνίαν, ἀερα λαμβάνουσαν διὰ τινῶν ἐλικοειδῶν σχισμᾶδων τοῦ βράχου, ἔκειτο ὑπὸ κρεμαστὸν λύχνον καὶ ἐπὶ ἀχύρου σαπρῶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἴστατο κρατῶν γυμνὸν ἔγχειρίδιον εἰς τῶν ληστῶν, ἔτοιμος νὰ τὸν θανατώσῃ ἂν ὁ εἰσερχόμενος δὲν ἦτον ἐκ τῶν συντρόφων.

— Ὁ Πεδρούκκης, εἶπεν ὁ ἀνοίξας τὴν θύραν.

Τότε ὁ ἄλλος φρουρὸς ἀφῆκε τὸν αἰχμάλωτον καὶ ἐπλησίασε.

— Ναὶ ἐγώ! ἀπεκρίθη ὁ Πεδρούκκης. Στέλλομαι παρὰ τοῦ κόμητος νὰ εἰπῶ τινὰς λέξεις εἰς αὐτὸν μυστικᾶς. Ἐξέλθετε μίαν στιγμὴν.

Οἱ δύο λησταὶ ὑπήκουσαν. Ἄλλ' ἄμα ἐξῆλθον εἰς τὸ σκότος τῆς παρύδου, περιεκυκλώθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἀφωπλίσθησαν καὶ ἐδέθησαν.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀστυνόμος, ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ τὸν Σικκάρδην, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι ἦλθον νὰ τὸν φανεύσωσι καὶ ἠγέρθη ὑπερηφάνως ὅπως δεχθῆ τὴν πληγὴν ἀνδρικῶς. Ἐπειτα δὲ, μαθὼν τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐδύνατο νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἐνόμιζεν ὅτι ἀπεχαίρεται διὰ πάντοτε.

Ἡμίγυμνος, ῥυπαρὰ φορῶν ῥάκη, μακρὸν ἔχων γένειον καὶ

ἀτμηλῆτον κέμην, ἦτο ὡς σκιά ἑαυτοῦ. καὶ ὁμοίος μᾶλλον πρὸς τοὺς ληστὰς ὢν τὰ ξίφη διέφυγεν.

Ἄφ' οὗ δὲ ἐνηγκαλίσθη τὸν ἀστυνόμον, καὶ τὸν πύχαρίστησε ζωηρῶς διὰ τὴν σωτηρίαν του, μεσιτεύσας συγχρόνως καὶ ὑπὲρ τοῦ Πεδρούκκης, ὅστις συνετέλεσεν εἰς αὐτὴν, τὸν ἠκολούθησεν ἔπειτα ἐκτὸς τῆς ζοφερᾶς του εἰρκτῆς· καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπεθρον, καὶ τὸ στῆθός του ἐπλήσθη κατὰ πρῶτον μετὰ τότε μῆνας ἀέρος καθαροῦ, ἐρρίφθη εἰς τὰ γόνατα καὶ προσηυχῆθη θερμῶς.

Ἄλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσῆλθεν ἡ ἐλπίς εἰς τὴν καρδίαν τῆς Νίννας, ἐδίωξεν ἀπ' αὐτῆς τὴν ἡσυχίαν, ὡς καὶ τὸν ὑπνον ἀπὸ τῶν βλεφάρων της. Ἄντι τῶν πρῶν δακρῶν, τὴν ἐκυρίευσεν ἤδη νευρικός γέλως· ἀδιακόπως εἶχε τὸ βλέμμα εἰς τὴν θύραν ἐστριγμένον, καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον κρότον ἐνόμιζεν ὅτι ἀκούει τοῦ Φιλίππου τὸ βῆμα.

Ἡ δὲ Ῥόζα δὲν εἶχε τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀνηπομονήσιαις. Ἐντελῶς ὁμοῦ ἀτάραχος δὲν ἦτον οὐδ' αὐτὴ, Ἦν μὲν σιωπηλὴ, καὶ οὐδὲν τὴν φυσιογνωμίαν της ἐπρόιδε καρδίας ἀνησυχίαν· ἀλλ' ἐν σύμπτωμα ἦτο παράδοξον παρ' αὐτῆς, ὅτι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, καὶ σχεδὸν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς περιεπάτει ἀδιακόπως ἄνω καὶ κάτω, ὡς ἂν δὲν ἐδύνατο οὐδὲ στιγμὴν νὰ μείνῃ ἀκίνητος, καὶ ὡς ἂν σφοδρὰ ἐσωτερικὴ ταραχὴ ὑπεστήριζεν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν τὰς σωματικὰς της δυνάμεις.

Τὴν δ' ἐπαύριον τῶν συμβάντων ἐντὸς τοῦ δάσους, ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ὅπου ἦσαν αἱ δύο ἀδελφαὶ μετὰ τοῦ πατρὸς των, ἠνεώχθη, καὶ ὁ Σικκάρδης εἰσώρμησεν. Ἡ Νίνα ἐξέπεμψεν μεγάλην φωνὴν, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ ὁ πρίγκηψ Φραπόλις καὶ ἡ Ῥόζα ἔσπευσαν πρὸς αὐτὸν.

— Τώρα πλέον ἠνωμένοι, εἶπε, ἵνα μήποτε χωρισθῆτε.

Ἦθελες φιλάτη Νίνα, νὰ νυμφευθῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ τῆς ἀδελφῆς σου. Ἐπιμένεις καὶ τώρα εἰς τὴν ἀπόφασίν σου;

— Τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἠκούσθη τυμπανισμὸς, ἡ θύρα ἠνεώχθη ἐκ νέου, καὶ εἰσῆλθεν ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐν πλήρει στολῇ,

— Ἐρχομαι, κύριε πρίγκηψ καὶ κυριαί, εἶπε, νὰ σὰς εἰδοποιήσω, ὅπως μὴ φοβηθῆτε. Ἐφέρωμεν τὸν Κεπερᾶν. Τὸ δικαστήριον ἀπεφάσισε νὰ θανατωθῆ ἐκτὸς τῆς πύλης τῆς ἐπαύλειος ταύτης, ὅπου ἔγινε τὸ τελευταῖόν του ἐγκλημα.

Τότε ἡ Ῥόζα ἐγερεῖται, ἤλθε πρὸς τὴν Νίνναν καὶ τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς.

— Ἀδελφῆ, τῆς εἶπεν, ἤθελες νὰ νυμφευθῶμεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ἐκπληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν σου. Σήμερον σὺ νυμφεύσασαι τὸν κόμητα Σικκάρδην· ἐγὼ νυμφεύομαι τὸν Χριστόν. Λαμβάνω τὸ κάλυμμα μοναχῆς.

— Ῥόζα! τί λέγεις Ῥόζα μου! ἀνέκραξεν ἡ Νίνα, ἀναπηδήσασα ὑπ' ἐκπλήξεως.

— Τί λέγεις, θύγατερ! εἶπεν ὁ πρίγκηψ, ἔλθὼν καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν Ῥόζαν.

Αἰφνης δὲ ἠκούσθη ἰσχυρὰ βροντῆ ὡς πολλῶν πυροβόλων κροτούντων ὁμοῦ.

— Ὁ ληστὴς Καπερᾶς ἦτον ὁ Σωτήρ μου εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαντάλου! ἀνέκραξεν ἡ Ῥόζα, καὶ ἔπεσεν ὡς νεκρὰ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς της.

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΡΑ ΘΙΝ' ΑΛΟΣ

Μονάχος πάλι κι' ἔρημος
Μὲ πίκρες στὴν καρδιά,
Ὁ ἥλιος γέρνει ἀντίκρου μου
Κι' ἔρχεται ἀγρὴ ἡ βροχιά.
Καὶ τὰ ἀφρισμένα κύματα
Ποῦ σβῶνουν στὸ ἀκρογιάλι
Κάποια μαλλὰντα ἀρχίζουνε
Νὰ λένε ἀγάλη—ἀγάλη:

— Παιδιά εἴμαστε ὅλα ἐλεύθερα
Τῆς θάλασσας καὶ τοῦ Βορρηᾶ,
Κι' ἐρχόμαστε νὰ σβῶσουμε
Ὁμάδι στὴ στεργιά.
Κι' ἂν ἡ ζωὴ μας ἄχαρα
Μὲ μιᾶς περνᾶει καὶ σβῶνει,
Μὰ ὁ ἐνωμένος θάνατος
Παρηγοριά μῦς δίρει

«Μὰ ἐσύ, ὦ πτωχὲ τραγοδεστή
Πόσο σκληρὴ ἔχεις Μοῖρα!
Ὅ,τι ἔχεις κι' ὅ,τι ἀγάπησες
Τὸ πῆρε μιὰ πλημμύρα,
Κι' ἀργοπεθαίνεις, σὴν πουλι
Στὴν ἐρημιὰ—φαντάσου,
Ποῦ δὲ χτυπᾷ οὔτε μιὰ καρδιά
Στὸ πλάγι τῆς καρδιάς σου!...

Θρασ. Ζωῦτοπούλος

Ἡ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ

Ἡ προσεχῶς ἐκδόσασ τὰς πύλας της διεθνῆς Ἐκθεσῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῷ Ζεππεῖφ μεγάρφ, πλὴν τῶν πολλῶν καὶ

ποικίλων ἐκπλήξεων ἂς θὰ μᾶς παρουσιάσῃ, μᾶς ἐπιφυλάσσει καὶ τὸν θρίαμβον τῆς ταπητουργίας ἐν Ἀνατολῇ· ἡ ἀπαράμιλλος τελειότης ἡ ἐξοχος ποικιλία τῶν χρωματισμῶν, τὰ ἀμίμητα σχήματα τῶν ἀνατολικῶν ταπήτων, θὰ προκαλέσωσι βεβαίως τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεως.

Εἶναι ἴσως ἡ μόνη βιομηχανία τῆν ὁποίαν ἡ Εὐρώπη δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπομιμηθῇ· ὡς ἐκ τούτου ἡ κατασκευὴ τῶν μόνον διὰ τῶν προτογενῶν ὑφαντικῶν μεσῶν ἐπιτυγχάνεται.

Διὰ νὰ λάβωσι δὲ ἰδέαν τινὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀνατολ. ταπήτων οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἴριδος» δημοσιεύομεν τὰς προκειμένας δύο εἰκόνας, ληφθείσας ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ παριστώσας ἀργαλοὺς (τζιάκια) ὑφαίνονται οἱ περσικοὶ τάπητες (σιτζαντέδες). Αἱ εἰκόνας ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἐν Ἀξαρίφ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Τσιμέρης συντηρουμένων 120 π ε ρ ῖ π ο υ ἀργαλιῶν. Ὁ κ. Τσιμέρης

βεβαίως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐεργέτης τοῦ τόπου του, παρέχων ἐργασίαν εἰς ὑπερεξκόσις κοράσια. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλομεν δημοσιεύσῃ τὰς εἰκόνας τῶν ἐκτεθητομένων ταπήτων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Τσιμέρης, οἵτινες πλὴν τῆς ποικιλίας θὰ μᾶς παρουσιάσωσι καὶ τιμὰς προσιτὰς εἰς πᾶν βελάντιον. Ὁ κ. Τσιμέρης ἀναλαμβάνει παραγγελίας οἴου δῆποτε μεγέθους καὶ σχήματος ὑποσχόμενος τελείαν ἐργασίαν καὶ στερεότητα χρωματισμῶν διὰ τὰ αἰωνόβια προϊόντα του.

Ὁ κ. Τσιμέρης εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων, ὡς ἀνυψώσας τὴν ταπητουργίαν, εἰς περιωπὴν μεγαλοβιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, τροφοδοτῶν διαφόρους εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, μὴδ' αὐτῶν τῶν Ἀμερικανικῶν ἐξαίρουμένων.

ΠΕΡΙ ΡΙΝΟΣ

Μεγάλῃ ρίσι, ὑπερκειμένον, προεξέχοντος καὶ εὐρέως μετώπου, δεικνύει ζωηρὰν ἐπιθυμίαν δυνάμεως, ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ὑπερβῇ τὰ προσκόμματα· ἀναδεικνύουσα συγχρόνως τὸ ἐλάττωμα ἀναγκασίας προσοχῆς, ὅπως ἀποφύγῃ ἢ ὑπεκφύγῃ τὰ προσκόμματα ταῦτα, καὶ τὴν ἔλλειψιν τοῦ προορατικοῦ. Ἡ τοῦ Ναπολέοντος πρώτου ἦτο τοῦ εἶδους τούτου. Ὁ Ναπολεὼν κατέστρεψε ἀλλὰ δὲν ἐδημιούργει· ἐπιστημονικῶς ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὸν ἐξοχον χειρουργόν, ἀλλ' οὐδέποτε τὸν ἐξοχον ὑγεινολόγον.

Αἱ λεπτὰί ρῖνες μὲ κινητὰς λαλούσας πτέρυγας δεικνύουσιν εὐφυίαν καὶ ὑπομονήν, πρὸ πάντων ὁσάκις αἱ ρῖνες αὐταὶ ἀνασύρονται ἐλαφρῶς καὶ ἀρμονιοῦνται καλῶς πρὸς

τό στόμα. Ὁ Σωκράτης καὶ Call εἶχον τὴν ρίνα ἀνασυρομένην μὲ κινήτας καὶ ἐλευθέρας πτέρυγας.

Ἡ κινήτικότης τῶν πτερύγων τῆς ρινός, ἀρκετὰ σπχνία εἰς τοὺς ἀνδρας, καταφαίνεται συχνότατα εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς ἃς δίδει θελκτικὴν φυσιογῳμίαν. Εἶναι γνωστὴ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς -Melle Duchenois εἰς τὰ δρᾶματα Φαίδρα καὶ Ἑρμιόνη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ καλλιτέχνης αὕτη θαυμασίως ἐκίνησε τοὺς κομποὺς ἐρυθροὺς ρώθωνάς της.

Τὴν ρίνα καλοῦμεν ἀδιάκριτον διότι μᾶς προδίδει παρὰ τὴν θέλησιν μας, παρὰ τὴν θέλησιν της. Τὰ χεῖλη ἀνοίγονται καὶ ἐνεργοῦσι κατὰ θέλησιν, οἱ ὀφθαλμοὶ κλείονται καὶ κρύπτονται ὑπὸ λαθροῦν χιτῶνα κατὰ τὰς κρίσεις στιγμᾶς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ βίου· ἡ ρίς δὲν δύναται ν' ἀπατήσῃ· διότι ἐὰν ψεύδεται . . . κινεῖται. Πρεσβεύω θρησκευτικὴν λατρείαν πρὸς τὰ προσόντα τῆς ὀσφρήσεως ἐν γένει, ἀλλ' ὅπως ἰδιαίτερον πρὸς τὴν ρίνα, καὶ μετὰ θλίψεως ὁμολογῶ τὴν ἀχαριστίαν τῆς φύσεως ὡς πρὸς ταύτην. Μόλις εἶδε τὸ φῶς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ζωῆς τὴν ἐκθέτουσιν εἰς τὰς παντὸς εἴδους κηθημερινὰς ἀδημονίας. χωρὶς νὰ ἐξετάσουν τὴν δυσμορφίαν της, τὰς ἀναρίθμους νόσους της καὶ τὰς τόσον συχνὰς κατὰ σύμπτωσιν ἀφορμὰς της.

Μεταξὺ τῶν ὀσφρητικῶν τούτων ἀταξίῶν ὑπάρχουσιν ἕνικι ἃς ἡ τέχνη δὲν δύναται νὰ θεραπεύσῃ· τοιαῦται δ' εἰσίν, ἡ συγγενὴς ἔλλειψις καὶ ὁ μέγας ὄγκος τῆς ρινός.

Παχεῖαι ρῖνες, λεπταὶ ἢ κατεστραμμένα.

Οἱ μὲν ἔχουσι τὴν ρίνα ὀγκωδεδστάτην, ἄλλοι λεπτοτάτην, ἄλλοι δὲ στεροῦνται παντελῶς ταύτην.

Καθ' ἡμέραν συναντῶμεν παιδία καὶ ἀνδρας ἔχοντας τὴν ρίνα ἐστραμμένην πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τ' ἀριστερά. Τοῦτο δὲ ἀπέδωκαν ὅτι προέρχεται, εἰς μὲν τοὺς ἀνδρας, ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ ν' ἀπομύττωνται ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε πλαγίου, εἰς δὲ τὰ παιδία, ἐκ τῆς κακῆς ἐξέως τοῦ νὰ θέτωσι τοὺς δακτύλους εἰς τὴν ρίνα.

Συγγραφεῖς τινες συνεβούλευσαν, ὡς θεραπευτικὸν μέσον, τὸ ν' ἀπομύττωνται οὗτοι ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου πλαγίου, μὲχρις ἀνορθώσεως τοῦ πάσχοντος ὄργανου. Ἐλησμόνησαν ὁμῶς νὰ μᾶς εἴπωσι, ἂν, τὸ κακῶς ἀνετετραμμένον παιδίον, ὤφειλε νὰ ἀλλάξῃ ρώθωνα ὅπως ἐκτελεῖ τὰ ἐρεῦνας του, ὑπὸ ἔποψιν μιᾶς θεραπείας.

Προσθέτομεν προσέτι ὅτι ἐφεῦρον καὶ τινα ἐπίδεσμον, κληθέντα ἐπίδεσμον τῆς διεσφραμμένης ρινός, ὅπως ἐπανορθώσωσι τὸ ὄργανον τοῦτο. Ὁ ἐπίδεσμος οὗτος, ὃν οὐδεὶς δύναται νὰ φέρῃ, εἶναι τόσον ἀποτελεσματικός, ὅσον τὰ προρηθέντα ἐμπειρικὰ τεχνάσματα.

Ἡ δὲ διαίρεσις τῆς ρινός, ἐνίοτε συγγενῆς, ἔπεται συχνότατα τραυματικῆς βλάβης. Καὶ εἰς τὴν μίαν ὁμῶς καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν, τὰ ἄκρα τοῦ ὑμέρος νεαροποιοῦνται διὰ τῆς χειρουργικῆς μῆλης καὶ συγκρατοῦνται διὰ ραφῆς, ὡς εἰς τὴν καλουμένην νόσον λαγώχειλος.

Διπλαῖ ρῖνες.— Ἐχομεν προσέτι, ὡς ἐρᾶ διψίλειαν

τῆς φύσεως! . . . τὰς διπλαῖς ρίνας. Συχνὰ μετ' εὐκολίας ἐξαλείφονται τὰ οἰδήματα ταῦτα διὰ τῆς ἐκτομῆς. Ἡ ἐγχείρησις εἶναι πολὺ ὀλίγον ὀδυνηρὰ καὶ ὁ μόνος κίνδυνος, εἶναι τὸ συχνὸν ἐρυσίπελας, ὅπερ ἀναπτύσσεται κατὰ τὸ πάσχον μέρος.

Ἡ ἀτελής ἔλλειψις τοῦ καλύμματος τῆς ρινός.— Πρὸς τούτους, ὑπάρχουσι παρμορφώσεις τῆς ρινός οὗται σχεδὸν πάντοτε τυχαῖαι, τοιαῦται δ' εἰσίν.

Τὸ στενωματὸν ἢ ἡ ἀτελής ἔλλειψις τοῦ καλύμματος τῆς ρινός παραγόμενον συνεπεία ἐγκαύματος, ἔλκουσ μετ' ἀπωλείας τῆς οὐσίας, ἐλκώσεως χοιραδικῆς φύσεως σφιλιδικῆς, καρκινώδους κτλ.

Αἱ φαγεδαινικαὶ ἐλκώσεις τροφουδῶν ὠμῶν κρέας.— Ὅσον ἐφορᾷ τὰς φρικώδεις ἀταξίας τὰς πρυζουμένας ὑπὸ τῶν καλουμένων φαγεδαίνικῶν ἐλκώσεων ὑφίσταται πρόληψις συγκρατούμενη ὑπὸ τῆς συστηματικῆς ἀμαθείας. Ἡ πρόληψις αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταπέσῃ τοὺς δυστυχεῖς ἀσθενεῖς ὅτι ὀφείλουσι νὰ τρέψωσι τοὺς καρκίνους τῶν ἢ τοὺς φαγεδαίνικους λειχθῆναι τῶν διὰ νωποῦ κρέατος τῆς ἀγελάδος, τοῦ βοός ἢ τοῦ προβάτου.

Οἱ πλείστοι χωρικοί, προσβεβλημένοι ἐκ τῆς φρικώδους καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης νόσου, ἥτις κατατρώγει τὸν ἄνθρωπον ζῶντα, προσφέρουσιν ὠρτὴν καὶ κκλὰ τεμάχια κρέατος εἰς τὴν λύσσαν τῶν, ὡς τὴν ἀποκαλοῦν.

Ἡ πρακτικὴ αὕτη μέθοδος οὐδὲν τὸ κακὸν, οὐδὲ τὸ κινδυνῶδες, ἀλλ' οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν ἔχει. Παρέχει στιγμᾶς ἀναπαύσεως εἰς τὸν ἀρρωστον, προκαλοῦσα στιγμιαίαν δρῶσον ἐπὶ τῶν αἰματηρῶν ὀχθῶν τῆς φλεγμεινούςσης ταύτης ἐστίας. Ἐὰν τὸ φάρμακον δὲν τρέφῃ τὸ θηρίον τοῦτο, τουλάχιστον τὸ δροσιζεῖ· ἐὰν δὲν τὸ φονεύει μαλακύνει τὰ σκληρὰ καὶ ὀδυνηρὰ του δῆγματα.

Ὅσάκις τὰ στενώματα τῶν ρωθῶνων εἰσίν ἐκτεταμένα ἢ φέρουσι τελείαν ἐξάλειψιν τούτων, ἐνεργοῦσι τὰς διευρύνσεις ἢ τὰς σχάσεις.

Ὁ Velpeu καὶ Jobert ἐνήργησαν τὴν αὐτοπλασίαν ὅπως θεραπεύωσι τὴν δυσμορφίαν ταύτην.

Αὐτοπλασία.— Αὐτοπλασία ἔπρεπε νὰ καλεῖται ἡ τέχνη ἢ ἡ πρᾶξις δι' ἣς αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον πλάττει ἑαυτὸς· ἀλλὰ μετεχειρίσθησαν τὸ ὄνομα τοῦτο ἐσχάτως ὅπως ἐκφράσωσι τρόπον χειρουργικῆς προθέσεως συνισταμένης εἰς τὴν ἀντικατάστασιν βεβλαμμένου μέρους, λαμβανομένης τῆς ἀναγκαιᾶς πρὸς τοῦτο ὕλης, ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὅσάκις ἡ ρίς καταστραφῆ ὑπὸ τινος ἐλκώσεως, γαγγραινης, κτλ. δύναται νὰ κλυψῶσι τὴν δυσμορφίαν ταύτην διὰ τεχνητῆς ρινός.

Ἐνίοτε, δυνατόν, δχνειζόμενοι τεμάχιον ἐκ γειτονικοῦ μέρους, νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κτεστραμμένον μέρος τῆς ρινός ἢ ν' ἀναπαρχάγωμεν τὸ ὄργανον τοῦτο τῇ βοήθειᾳ τῆς ρινοπλασίας.

Μώλωπες.— Ὅταν ἡ ρίς πληγῆ δι' ἀμβλέος τινός

σώματος ἐπέρχεται συσπώρευσις αἱματος, ἐκχύμωσις ἢ δυνατὸν νὰ ἐκταθῇ μέχρι τῶν βλεφάρων, νὰ ἐπιφέρῃ ἀποστήματα, κεφαλαλίαν, πυρετὸν κ. τ. λ.

Τὰ ἀπιστήματα ταῦτα καταστρέφουσι συχνὰ τὰς χοιρῶδεις προσφύσεις τῶν ρινικῶν ὀστῶν, καὶ μετὰ θεραπείαν ἀπομένει μικρὸν βάθισμα ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς ρινός. Ἡ δυσμορφία αὕτη μεταβάλλει τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου καταδικάζουσα τὴν ρίνα εἰς διηνεκὴ ἀκίνησιν. Προσθέσατε εἰς ταῦτα τὰ κατάγματα καὶ τὰς ἐξαθρώσεις τῶν ρινικῶν ὀστῶν καὶ θὰ ἔχετε ἀσθενῆ ἰδέαν τῶν τραυματικῶν νόσων τοῦ ὄργανου τούτου.

Μετὰ τὰς τραυματικὰς βλάβεις ἔρχονται αἱ ὠταύτως πολυάριθμοι ὀργανικαὶ βλάβει τοῦ ὄργανου τούτου· διότι τὰ ρινικὰ ὀστᾶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς νόσους τῶν λοιπῶν ὀστῶν τοῦ σκελετοῦ.

Αἱ ἀκροχορδόνες καὶ οἱ φακοὶ.— Αἱ ἀκροχορδόνες καὶ οἱ φακοὶ ἀναφθίνονται ἐπὶ τῆς ρινός ὡς νὰ μὴ ἠδύναντο νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἀοράτων χωρῶν τοῦ σώματος. Εὐμεγέθη προσέτι οἰδήματα βρενθούονται αὐθαδῶς ἐπὶ ἐξ ὑπερμέτρου ἐλαφντακοῦ οἰδήματος ὑπερτροφειντος λοβοῦ. Τὰ οἰδήματα ταῦτα χαρακτηρίζονται ὑπὸ ὑπερτροφίας, τουτέστιν ὑπερμέτρου ἀνκπιύξεως τοῦ δέρματος, τοῦ κυτταρώδους ἱστοῦ καὶ τῶν στεκτωδῶν θηλῶν, οὐσιωδῶν μερῶν τοῦ σώματος.

Οἱ ὑπερτροφούντες ἱττοὶ αὐξάνονται τὴν σύστασιν καὶ εἰσι λιπαδεῖς· ἐνίοτε δὲ ἀποκτῶσι σκληρότατα οἶα ἢ τῶν χόνδρων . . . Ὅποια ρίς!

Ἄγνωστος σχεδὸν ἀπομένει εἰσέτι ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῆς νόσου ταύτης. Προϋτεῖναν ὅτι ἡ κατὰχρησις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἦτο ἡ βεβαία ἐπιρροὴ τῆς ἀναπτύξεως τῶν . . . Ἡ γνώμη αὕτη εἶνε πιθανωτέρα.

Μία δὲ μόνη θεραπεία ὑπάρχει· ἡ ἐξαίρεσις τοῦ οἰδήματος διὰ κοπτεροῦ ἐργαλείου.

Ἡ χειρουργία αὕτη παρουσιάζει ἐπικείμενον τὸν ἐξῆς, κίνδυνον· τὴν συνεχῆ ἀνάπτυξιν ἐρυσίπελατος τοῦ προσώπου. Πρέπει δὲ ἡ χειρουργία αὕτη νὰ τελῆται μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ οἰδήμα στενοχωρεῖ τὸν ἀρρωστον ὡς ἐκ τῆς θέσεως του καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου του.

Ὡς συμπλήρωμα τῶν ὀργανικῶν βλαδῶν προσθέτομεν τὰς ποικίλας ἐλκώσεις τῆς ρινός περὶ τῶν ὀπίσθων γίνεται σήμερον λόγος ἐν τῇ θεραπευτικῇ. Τὰ καρκινώματα, αἱ καρκινώδεις ἐλκώσεις ἔχουσι περιπτώσεις θεραπείας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναπτύξεώς των.

Πρακτοῦνται δὲ προσέτι παραμορφώσεις τῶν ρινικῶν ὀστῶν ὡς ἡ αὐτόματος ἢ ἡ κατὰ σύμπτωσιν τρύσις τοῦ διαφράγματος, ἡ πνεκτροπὴ τοῦ διαφράγματος τούτου καὶ ἡ ὑπερτροφία τῶν νευρικῶν πλεγμάτων.

Ξένα σώματα εἰς τὰς κοιλότητας καὶ τοὺς ρινικοὺς βόθρους.— Ἄλλ' αἱ νόσοι τῆς ρινός προέρχονται ὠταύτως ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων σωμάτων εἰς τὰς κοιλότητας ταύτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ρινικοῖς βόθροις ἰνωδῶν σωμάτων, σπογγωδῶν, σκληρῶν, μαλακῶν. Ἐκ τῶν

ξένων δὲ τούτων σωμάτων, ἄλλα μὲν ἔρχονται ἐξωθεν καὶ εἰσάγονται κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς ρώθωνας· ἄλλα δὲ ἐκ τῶν πεπτικῶν ὀδῶν καὶ εἰσέρχονται διὰ τῆς φρυγγαίας ὀπῆς τῆς ρινός κατὰ τὸ ἔμετον· ἄλλα δὲ, τέλος, ἀναπτύσσονται αὐτομάτως· τοιαῦτα εἰσίν οἱ λίθοι.

Τὰ ξένα σώματα τῶν δύο πρώτων κατηγοριῶν, ὁσάκις εἰσι μικρὰ τὸν ὄγκον, στρογγύλα, ἐξέρχονται ἐν γένει αὐτομάτως. Ὅσάκις δὲ εἰσέρχονται εἰς τοὺς μετωπικοὺς βόθρους δύναται νὰ διαμείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Αἱ περιπτώσεις αὗται εἰσι συχνὰ κατὰ τὰ διὰ πυροβόλου δόλου τραύματα.

Ὁ Mackensie ἀναφέρει περίπτωσιν γάλλου στρατηγοῦ προσβληθέντος κατὰ τὴν ἐν Βαερτλῶ μάχην ὑπὸ σφαίρας, ἥτις ἀφοῦ διέσχισε τὸν ὀφθαλμόν, διήλθε τὸ ἀνώτερον καὶ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς ὀφθαλμικῆς κόγχης καὶ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ μετωπικοῦ βόθρου. Ἡ σφαῖρα ἐπὶ δωδεκαετίαν ἔμεινε ἐν τῷ βόθρῳ χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ οὐδὲν σύμπτωμα, ὅτε, νύκτα τινα, ὁ τραυματισθεὶς ἀρπυνίσθη, αἰσθανόμενος σῶμα πίπτον εἰς τὸν λάρυγγα, καὶ ἀπέβαλεν εὐθὺς τὴν σφαῖραν διὰ τὸν στόματος. Τὰ κατὰ σύμπτωσιν εἰσερχόμενα εἰς τοὺς μετωπικοὺς βόθρους ξένα σώματα, εἰσίν κινήτης φύσεως· οἱ δὲ καθηγηταὶ Follin καὶ Duplay λέγουσιν, ὅτι, συχνότερον, εἰσι ταῦτα αἰχμητὰ σπάθης ξίφους, μαχαίρου κτλ. ἢ διὰ τῆς κόνεως ἀκοντιζόμενα διάφορα σώματα. Οὐχὶ δὲ σπανίως, προσθέτουσιν οἱ ἐνδοξοὶ οὗτοι καθηγηταὶ, τὰ σώματα ταῦτα μένουσι προσκεκολλημένα μόνιμως εἰς τὸ ἐν ἢ εἰς τὸ ἕτερον πλάγιον τῶν βόθρων χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσιν οὐδὲν βαρὺ σύμπτωμα,

Νέα τις κόρη, ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ Haller ἐν τῇ παθολογίᾳ του, διετήρησεν ἐπὶ 9 μῆνας τὴν ἀκρὴν ἀτράκτου προσκεκολλημένην ἐπὶ τοῦ ἐνός τῶν μετωπικῶν βόθρων.

Ὁ Larrey εἰς τὸν τέταρτον τόμον σελ. 87 τῶν Memoires et Campagnes ἀναφέρει περιεργότεραν ἐτι περίπτωσιν, καθ' ἣν αἰχμητὸν βέλους διέμεινε ἐν τῷ μετωπικῷ βόθρῳ ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη.

Εἰς τὸ Bulletin de la Societé Anatomique (1862) ὁ Dnplay ἀναφέρει περίπτωσιν, ἣν παρετήρησε πρὸς τῷ καθηγητῇ Gosselin καθ' ἣν ἡ σφαῖρα, ἀρχικῶς εἰσελθοῦσα εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ μετωπικοῦ βόθρου, ἀπεκολληθῆ ἔϊτα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἐμπυστήματος καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὰ κατωφερέστερα μέρη τοῦ βόθρου, ὁπόθεν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐκβάλλωσι.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν σωμάτων τούτων τελεῖται ἐνίοτε αὐτομάτως, εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Mackensie ἀναφερομένην ὡς περίπτωσιν.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ
ΑΝΕΥ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἡ κτανῆ μουσικῆς προσέφερε τὸ χρῶμα, Ποῦ ὁ Πλάστης ἀνεστάλαξεν εἰς τὸ γλυκὺ σου ὄμμα. Ὁ ἥλιος, προσέφερε κ' ἐκεῖνος δύο ἀκτῖνας Καὶ τὰς μετέβαλ' ὁ θεὸς εἰς τριῶς μεταξίνας. Τὸ κρῖνον τὴν λευκότητα ἔδωκε τῇ χροῇ σου,

Τὸ ρόδον δ' ἐχρωμάτισε τὰς δύο παρειάς σου
 Ἡ ἀνεμώνη σ' ἔδωκε δὴ πένταλλα ὡς χεῖλη
 Κι' ὁ ἴσμος τὰ ἄνθη του ἀπὲρ δέντρων γλήη.
 Τὸ εὖσμον χαίρεφύλλον σ' ἔδωκε τὴν προῆν του,
 Καὶ τ' ἀποδάμι τῶν δαυδῶν τὴν θελκτικὴν φωτὴν του.
 Τὸ σῶμα τῆς σ' ἐδώρησεν ὡραία Καρῦτις
 Ἡ δὲ Ἀυγὴ τὸ εὖχρη κ' ἠδὲν μειδιᾷ τῆς.
 Θανμάζων δὲ ὁ Πλάστις σου τοῦ ἔργου τούτῳ κάλλη
 Καρδίαν ἐλησμόνησε σὸ στήθος σου τὰ βάλη!
 Τί θέλω τὰ χαίρεφύλλα ἢ τὰ εὐώδη κρίνα;
 Τὰ ρόδα, ἢ μουσώτις, τί μ' ὠφελοῦν κ' ἐκεῖνα;
 Τί μ' ὠφελεῖ ὁ ἴσμος καὶ αἱ χρυσαὶ ἀκτῖνες;
 Τὸ σῶμά σου; ἀφ' οὗ κ' αὐτὸ ἄνευ καρδίας εἶνε;
 Ὡς θέλ' ἢ ἀπὸν φωτὴν, ὁ οὐρανὸς εὐδίαν,
 θέλει καὶ τ' ἄνθος τὴν ὁμήν, τὸ στήθος τὴν καρδίαν!
 Σμύρνη

Ἄνθρο. Χ. Παπαδόπουλος

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Προσεχῶς ἀνοίγει τὰς πύλας τῆς ἢ ἐν τῷ Ζαππεῖφ μεγάρφ Διεθνῆς ἔκθεσις τῶν Ἀθηῶν. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ μετὰ πυρετώδους ταχύτητος συντελούμεναι ἐργασίαι δικαιοῦσι πληρέστατα τὴν ἀπόφασιν τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἢ ἐναρξίς ἀναβληθῆ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

Τί θὰ ἰδοῦμεν εἰς τὴν Ἐκθεσιν

Εἰς τὴν διεθνή ἔκθεσιν τῶν Ἀθηῶν ἐδήλωσαν συμμετοχὴν δις χίλιοι περίπου ἔχθετα ἐξ ὧν τῶν Κρατῶν καὶ ἐξ ὧν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἰκῶν οἵτινες θὰ μᾶς ἐκπλήξουν μὲ τὰς καταπληκτικὰς προόδους των.

Ἡ ἀνοιγομένη ἔκθεσις μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ μᾶς παρουσιάσῃ οὕτω τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς τελευταίας δεκαετίας καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Διότι εἰς τὴν ἔκθεσιν μόνον τοιαύτης φύσεως προϊόντα ἐγένοντο δεκτά. Καὶ θὰ ἴδωμεν κατ' αὐτὴν καὶ τὴν πρόδον τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ θὰ τὴν συγκρίνωμεν τότε πρὸς τὴν τῶν ἄλλων Κρατῶν.

Τὰ συγκριτικὰ πορίσματα τῆς Ἐκθέσεως θὰ δώσουν ἀναμφιβόλως ἐν Ἑλλάδι νέαν ὄψιν καὶ θὰ εἶνε ἴσως τοῦτο ἡ μεγαλειτέρα ἐπιτυχία τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως.

Ἡ διαίρεσις τοῦ Ζαππείου

Τὸ Ζαππεῖον ὅλον ἀγνώριστον ἐγένετο ἐκ τῆς συντελουμένης ἐργασίας.

Καὶ δὲν ἐγένετο μὲν ἀκόμη ταξινομήσις τῶν ἐκθεμάτων, ἀλλ' ἐκ τῆς διαίρεσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποσταλόντων κιβωτίων μαντεύει ἀσφαλῶς κανεὶς τὴν ἀξίαν τῆς Ἐκθέσεως.

Τὸ Ζαππεῖον ἀποτελεῖται ἐκ 17 αἰθουσῶν τοῦ ἡμικυκλίου διηρημένου εἰς δύο τμήματα, τῆς κυκλικῆς στοᾶς, διηρημένης εἰς τὸ ἄνω καὶ κάτω πάτωμα καὶ τῆς μεγάλης κάτωθεν τοῦ ὀροφίου αἰθούσης ἢ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς παράρτημα τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ἐκθεμάτων ἐκανονίσθη οὕτω:

Εἰς τὸ ἀριστερὸν τμήμα τοῦ ἡμικυκλίου μετὰ τῶν δύο συνεχόμενων αἰθουσῶν θὰ τοποθετηθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ ἐκθέματα. Ἀπέναντι αὐτῶν εἰς τὸ δεξιὸν τμήμα τοῦ ἡμικυκλίου τὰ Βουλγαρικὰ, Ρωσικὰ, Σερβικὰ καὶ Ἰσπανικὰ ἐκθέματα.

Εἰς τὴν παραπλευρῶς αἰθουσαν τὰ Αὐστριακὰ.

Εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Αὐστριακῆς αἰθούσης καὶ παραπλευρῶς τῆς Τουρκικῆς τὰ Ρουμανικὰ ἐκθέματα, ἀποτελοῦντα ἐν ἑκ τῶν σπουδαιοτέρων τμημάτων τῆς ἐκθέσεως. Ἀπέναντι τὸ Γαλλικόν, Γερμανικόν, Ἀγγλικόν καὶ Ἰταλικόν τμήμα. Εἰς δύο, δὲ αἰθούσας τὸ Ἀμερικανικόν καὶ τῶν ἄλλων Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύονται δι' ὀλίγων ἐκθεμάτων.

Ἡ αἰθουσα μὲ τὰ πολεμικὰ πλοῖα

Εἰς τὴν πρώτῃν δεξιὰ αἰθουσαν θὰ ὑπάρχουσι τὰ ἐκθέματα τοῦ Ἄρμπτρογκ τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ Νευπηγικοῦ Ἐργοστασίου, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ ἐν θεωρητικὸν Νορβηγικόν, καὶ δύο καταδρομικὰ ἐν Χιλιανόν τὴν «Ἐσμεράλδαν» καὶ ἐν Ἰταλικόν τὸ «Πεδεμόντιον», τὰ ὁποῖα ἐν μικρογραφίᾳ θυμᾶζει κανεὶς ἐντὸς μεγαλοπρεπῶν ὑελίνων θηκῶν.

Εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα ὑποδείγματα πολεμικῶν πλοίων τοῦτο εἶνε τὸ θαυμαστόν· ὅτι δὲν λείπει τίποτε ἐξ αὐτῶν. Οὔτε μία κεραία οὔτε εἰς φανός. Οὐδὲν ἐξάρτημα, καμμία ἄλυσσος, καμμία ἀγκυρὰ, κανὲν τηλεβόλον, καμμία ἀτμάκατος ἢ λέμβος ἢ κόπη ἀκόμη. Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑπάρχουν καὶ ὀπίδες. Καθὰ δὲ βεβαιοὶ ὁ Ἀγγλος μηχανικός ὁ ἐπὶ τούτῳ ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ ἐργασθεὶς διὰ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν, τὰ μικρὰ ταῦτα ὑποδείγματα πολεμικῶν πλοίων, ὅταν καταλλήλως κινηθῶσιν τὰ μηχανήματά των λειτουργοῦν ὅπως καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ δὲ κανονία των καὶ ἐκπυροκροτοῦν.

Θέλετε καὶ τὴν ἀξίαν τῶν μικρῶν τούτων ὑποδειγμάτων τὰ ὁποῖα πρὸς στιγμὴν εἰμπορεῖτε νὰ τὰ νομίσῃτε ὡς ἀθύρματα; Τὸ «Πεδεμόντιον» 3,000 λίρας στερλίας! Τὸ Νορβηγικανὸν 3,000 λίρας! Καὶ ἡ «Ἐσμεράλδα» 4,000! Ἐν συνόλῳ ἐκθέματα 10,000 λιρῶν, ἢτοι 400 000 δραχμῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ ἐν ἄλλο ἐκθεμα τοῦ Ἄρμπτρογκ, ἐν θαυμάσιον τελευταίου συστήματος τηλεβόλον τῶν 7 καὶ 5, τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετηθῆ εἰς τὴν ἰδίαν αἰθουσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τοῦ ἐργοστασίου, ὅστις θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τούτῳ.

Τὸ καλλιτεχνικὸν τμήμα

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἐκθεμάτων τῶν ποικιλοτάτων, πολυτιμοτάτων παραδοξοτάτων καὶ ἀγνώτων διὰ τὰς Ἀθήνας, θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν διεθνή ἔκθεσιν καὶ τμήμα καλλιτεχνίας. Τετρακόσιαι μεγάλα καὶ μικρὰ εἰκόνες θὰ ἐκτεθῶσι. Καλλιτεχνήματα τῶν σπουδαιοτέρων ζωγράφων, ἔργα κοσμησάντα πολλὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις καὶ βραβευθέντα. Καὶ θὰ εἶνε ἡ Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις, ἢ καλλιτέρα τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐκθέσεων καταλαμβάνουσα ὅλην τὴν ὑπὸ

τὸν ὄροφον τοῦ Ζαππείου κυκλικῆς στοᾶς, ἢτις ἐπὶ τούτῳ ἐξελέγη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλτεχνῶν καὶ μετεβλήθη εἰς τέλειον σαλόν, ὅμοιον πρὸς τῆς Ἀμβέρσης.

Αἱ ὑελοὶ τῆς στοᾶς ἐχρωματίσθησαν καταλλήλως καὶ ἐκοσμήθησαν διὰ παρεπτεσμάτων καὶ δὲν παρελήθη καμμία λεπτομέρεια, ὅπως τὸ φῶς προσπίπτῃ ἀρμονικώτατα ἐπὶ τῶν εἰκόνων.

Μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν ἐκτεθῶν εἶναι ὁ ζωγράφος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὅστις ἀπέστειλαν περὶ τὰ 10 ἔργα του. Ἐκτὸς τούτων εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν θὰ ἐκτεθῶσι καὶ 4 ἔργα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ἀγαλμάτια χαρίστατα τοῦ διασήμου Ἀγγλοῦ καλλιτέχνου κ. Μέγιενς, βραβευθέντα καὶ ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων.

Ἡ Βαβυλωνία τῶν κινουμένων μηχανῶν.

Τὸ περίπτερον τῶν κινουμένων μηχανῶν ἐπίτης θὰ ἐλύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου.

Ἐν τεράστιον περίπτερον εἶναι αὐτὸ περιλαμβάνον 2400 κυβικὰ μέτρα. Εἰς αὐτὸ θὰ τοποθετηθοῦν πικνὸς εἶδους μηχανήματα, πιεστήρια, κλωστήρια, ἀλωνιστικὰ καὶ θεριστικὰ καὶ μηχαναὶ. Οἱ σιδηροὶ οὔτοι κολοσσοὶ θὰ ἔχουν καὶ τοῦτο τὸ πρωτοφανές, ὅτι θὰ κινοῦνται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως, ἢτοι ἐπὶ ἐξ ὅλους μῆνας δι' ἡλεκτρικῆς μηχανῆς καὶ γκαζομηχανῆς δυνάμεως 35—50 ἵππων.

Παρὰ τὸ περίπτερον τοῦτο καὶ εἰς τὴν παράπλευρον αἰθουσαν τοῦ Ζαππείου θὰ τοποθετηθοῦν τὰ μὴ κινούμενα μηχανήματα κυρίως Ἀγγλικά.

Τὸ ἐκκολαπτήριον τῶν παιδιῶν

Ἐν γένει πάντα σχεδὸν τὰ περίπτερα εἶνε ἔτοιμα, κομψότατα καὶ ἀρμονικώτα ὅλα, τῶν ὁποίων τὸ σχέδιον ἐδόθη παρὰ τοῦ μηχανικοῦ κ. Βαρειάδη.

Μεταξὺ αὐτῶν περιεργότατον θὰ εἶνε ἡ κουβέζ-ντ' ἀνφάν, τὸ ἐκκολαπτήριον παιδιῶν, τὸ θαυμάσιον μηχανήμα τοῦ Γερμανοῦ κ. Ἐρλιχ, τὸ ὁποῖον ἐθαυμάσθη εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις τοῦ κόσμου. Εἰς τὸ ἐκκολαπτήριον αὐτὸ αὐξάνουν καὶ διαμένουν μέχρι τοῦ 10ου μηνὸς ὅλα τὰ ἀτελῶς γεννώμενα παιδιὰ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν 6 μηνῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ διαρκῆ ἢ ἔκθεσις εἰς τὴν κουβέζ θὰ ὑπάρχουν καὶ παιδιὰ ἀτελοῦς ἀναπτύξεως, τὰ ὁποῖα θὰ πρέχῃ τὸ Βρεφοκομεῖον καὶ τὸ Μαιευτήριον.

Τὸ ἀμερικανικὸν παράπηγμα

Πλάγι εἰς τὸ περίπτερον αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ παράπηγμα Τάουρ, εἰδὲπὲρ θὰ διδῆται Ἀμερικανικὴ μίτρα καὶ ποτὰ Ἀμερικανικὰ καὶ παγωτὰ ἀντὶ εὐτελεστάτου τμήματος. Εἰς ὀλίγα βήματα ἀπ' αὐτοῦ ἠγέρθη μικρὰ ἐξέδρα εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ πικανίξῃ μουσικὴ ἢ θὰ ἐγκυθιδροῦν κονσέρτα Βιεννέζικα καὶ Ἀθιγγανίδες.

Εἰς τὸ κυκλῶν περίπτερον, παδισίον μπλέ, παράρτημα τοῦ περιήμου περιπέρου τῶν Ἡλυσιῶν πεδίων θὰ δίδωνται

ταὶ παρισινὰ ποτὰ. Εἰς τὸ Ἀνατολίτικον περίπτερον ποτὰ τῆς Ἀνατολῆς, μουχαλεμιτὰ, σερμπέτια, ραχάτ-λουκουμί χαλβὰς, τερψιλαρούγγιος καὶ νερὸ Κωνσταντινοπολίτικο.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν καὶ 8 ἄλλα περίπτερα θὰ στηθοῦν.

Ἄλλ' ὅτι κυρίως θὰ μᾶς ἐκπλήξῃ εἶνε ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τῆς Ἀνατολῆς; ἢτις θ' ἀντιπροσωπευθῆ ἀρκούντως ἐν τῇ ἐκθέσει, ὀφείλομεν δὲ νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαιτέρως τὴν δραστηρίαν ἐνεργεῖαν τοῦ ἐν Ἀνατολῇ γενικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐκθέσεως κ. Γεωργίου Μισθοῦ καὶ τοῦ ἐιδικοῦ ἐν Σμύρνη κ. Γεωργίου Σχρίκα εἰς ὃν ὀφείλεται ἢ ἐξ Ἀνατολῆς καὶ τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους ἀθρόα συμμετοχὴ.

ΠΡΟΦΤΑΣΕ

Συννέμισε ὁ οὐρανὸς ἀπ' ἄκρη σ' ἄλλην ἄκρη,
 Κι' ἀγάλι' ἀγάλια ἢ βροχὴ μὲ πόνο λὲς σταλάζει.
 Καὶ ὁ βορρῆας ξεσέροντας τοῦ οὐρανοῦ τὸ δάκρυ,
 Τυλίγεται 'ς τὸ κλάμμα του καὶ μὲ θυμὸ στενάζει.

Σηκῶν μὲ παράπονον 'ς τὸν οὐρανὸν τὰ μάτια
 Καὶ νὰ μερέψουν θέλοντε τὴ μαύρη του ἀντάρα,
 Μὰ μένοντε κατὰμυρα τ' ἀθήμελα παλάτια,
 Καὶ μοῦ βουρκῶνει ἢ καρδιὰ καὶ κλαίει μὲ λαχτάρα.

Ἡ καλαμιὲς ἀπ' ἀντικρὸν πικρὸ σκοπὸ μοῦ λένει,
 Καὶ τὰ δειτρά μοῦ γνέφοντε μὲ τὰ χλωμὰ νλαδιὰ τους.
 Κι' ὡς γέροντε κατὰγυμα, κλαῖτε καὶ ἐκεῖνα κλαῖτε,
 Κι' ἀπὸ μακρὰ μοῦ στέλνουνε τὰ ὑστερὰ φιλιὰ τους.

Ἔτσι ἢ 'μέρα θὰ διαβῆ μαύρη, σκατεινισμένη,
 Ὀλόμορη θὰ κάθουμαι 'ς τὸ σπῆτι τὸ ἔρημὸ μου,
 Καὶ ἢ καρδιὰ μου ἢ στωχὴ, ἢ πολυκουρασμένη,
 Σοῦ στέλνει ἀπὸ μακρὰ κάθε θερμὸ παλμὸ μου.

Μὴ μὲ προσμένῃς τὸ βραδὸν νὰ 'ρθῶ 'στὸ περιβόλι.
 Ἔτσι κλεισμένη θὰ περῶ κάθε ἄχαρῃ μου 'μέρα,
 Τί ζήλειαν ὁ οὐρητός, γιατί τὸ μάθουν ὅλοι,
 Καὶ ὁ βορρῆας ματιοφουῖ τριγύρω μὲ φοβέρα.

Παγῶσαν τὰ χεράκια μου, θολῶνε ἢ ματιὰ μου
 Μὰ ἔλα, ἔλα πρόφτασε, βαρεῖα—βαρεῖα ἀρματώσου,
 Πρὶν νὰ προφτάσῃ ὁ βορρῆας καὶ σβῆσῃ τὴν καρδιὰ μου
 Γιατί νεκρὸ τότε κορμὶ θὰ σβῆς 'ς τ' ἀλαγὸ σου.

Α. Κ.

ΓΝΩΜΑΙ—ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΔΕ-ΛΑ ΡΟΣΦΟΥΚ

Ἡ «Τρισκοντάς» εἶνε πόλις, εἰς ἣν αἱ πλειότεραι γυναῖκες δὲν ἀποφατίζουσιν νὰ εἰσελθῶσιν ἐπίσημως εἰμὴ ἀφοῦ παρέλθει πολὺς καιρὸς ἀφ' οὔτου ἐξήλθον ἀπ' αὐτὴν.

Συχνότερον τῶν ἄλλων ἄδικον ἔχουσιν οἱ μὴ παραδεχόμενοι ὅτι ἔχουσιν ἄδικον.

Τὸ ἐν ἐρωτικῆς φιλοφροσύνης πικνὸς ἄλλου σπικνωτέρον εἶναι ὁ ἔρω.

— Η ματαιότης είναι άφρδς τής φιλοδοξίας.

— Η περίοια οίονει μαντικής δυνάμεως μετέχει και διά τουτο ύπέρ πᾶν ἄλλο τὸ νοδς προτέρημα, τὸ διορατικὸν τὴν ματαιότητα τοῦ ἀνθρώπου κολακεύει.

— Τὰς συνομιλίας ὑποτρέφει μᾶλλον ἢ ἀμοιβαία τῶν συνομιλούντων πίστις, ἢ ὁ νοῦς αὐτῶν.

— Ὅπως ἡ φλόξ οὕτως και τὸ πνεῦμα δὲν ἐλαττοῦται μεταδιδόμενον.

— Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν ὑπάρχει τὸ τέλειον . . ἐκτὸς τοῦ τελείου . . κακοῦ.

— Αἱ παρεκτροπαὶ τῆς νεότητός μας εἶναι συναλλαγματο- και ἐκδιδόμεναι εἰς λογαριασμὸν τοῦ γήρατός μας, πληρω- τείαι ἐντόκως μετὰ 30 ἔτη.

— Η γυνή εἶναι ἄγγελος ἀπωλέσας τὰς πτερυγὰς του. Γυναῖκες τινὲς κατορθώνουσι τὴν ἀνάκτησίν των, ἄλλ' αἱ πλειότεραι ἀνεπληροῦσι τὰς ἀπολεσθείσας μὲ τὰ . . πούρ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀφίξεις—Ἀναχωρήσεις. Ἀφίκετο ἐκ Ναυπάκτου ὁ διακεκριμένος ταγματάρχης τοῦ Ὑλικοῦ Πυροβ. κ. Χαρ. Στεκούλης.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπέστρεψεν εἰς Σμύρνην ὁ κ. Δημ. Ἀντωνιάδης—διευθυντῆς τῆς Ἑλλ. Λέσχης ἐν Σμύρνη.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ Πλοίαρχος κ. Ἰωάννης Μωριάτης ὃν μετὰ χαρὰς ἐπανάδον οἱ πνευπληθεῖς του φίλοι.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαμίας ὁ ἀντισυνταγμ. κ. Ἐπ. Λέκκας.

— Ἀφίκετο ἐκ Λευκάδος ὁ λοχαγὸς τοῦ ὕλ. Πυροβ. κ. Γ. Μπαρζακόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων)πόλεως και Σμύρνης ὁ ἐν Κων)πόλει τραπεζίτης κ. Βασ. Διαμάντογλους

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ἡ κ. Βαλαμῆ μετὰ τῶν δίδων θυγατέρων της και κτέλευσεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Ἄγ. Γεώργιος.

— Διήλθεν διὰ Πειραιῶς μεταβαίνουσα εἰς Κύθηρα ἡ ἀξιότιμος κ. Σερμακεζίδη μετὰ τῆς θυγατρὸς της δίδος Ἀθανασίας και τοῦ χαριστάτου ἐγγόνου της Κοσμᾶ υἱοῦ τοῦ ἐν Σμύρνη ἐμπόρου Σιγάρων Ἀθάνας κ. Π. Ταμπάκη.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ Διευθυντῆς ἡμῶν κ. Κωνστ. Φ. Κλάδος.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Γεώργ. Σ. Νικολαΐδης μετὰ τῆς ἀξ. Συζύγου του.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. και ἡ κ. Χαρτζηκωτῆ μετὰ τῆς Δίδος θυγατρὸς των.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σύρον ὁ φίλος κ. Ἄντ. Στεφάνου.

Γάμοι και ἀρραβῶνες.—Ἐκ Ναυπλίου ἀγγέλλον- ται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ λαοφιλήτου δημάρχου κ. Μίμη Ἄν. Τερζάκη μετὰ τῆς δίδος Ἀγγελικῆς Δ. Πανοπούλου.

— Ἀγγέλονται ἐκ Σμύρνης οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κοσμογαπη- μένου και λαμπροῦ νέου κ. Γεωργίου Φ. Σχρίκα, μετὰ τῆς ἀδελφῆς και σεμνῆς κόρης Ὀλγας Καρμαλῆ ἀδελφῆς τοῦ φίλου κ. Χ. Κερμαλῆ. Ἡ Δ εὐθυνσις τῆς Ἱριδος εὐχε- ται εἰς τὸ εὐχρηστον ἴσῳγοσ πᾶν ἀγαθὸν και ταχεῖαν στέψιν.

Θάνατοι.—Ἀπεβίωσας ἐκηδεύθη ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ οἰ- κοναμικοῦ Κωνστ. Μπακινόπουλος.

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβωσεν και σεμνοπρεπῶς ἐκηδεύθη ἡ Σιθαστὴ δέσποινα Ἄννα Βασιλειάδου, μήτηρ τοῦ συντα- γματάρχου και τέως Βουλευτοῦ Λοκρίδος κ. Βασιλ. Βασι- λειάδου ὃν συλλυπούμεθα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Ησ. Κορδελιὸ Σμύρνη. Εἰς Φλόκκλον Πηνελόπην σας ἐνέργραψι συνδρομητῆ. —Ἐλ. Β. Διευθόρον Σύρον. Τὴν συν- δρομὴν σας δύνασθε νὰ ἐμβάσῃτε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ γρα- φεῖόν μας εἰς γραμμζόσημον ἢ χαρτονομισμα.—Μ. Κοτ. Σμύρνη. Ἐπιστολὴ σας ἐλήρθη, ἀπαντῶμεν.—Μ. Ν. Α. λεξάνδρειαν συνδρομὴ σας ἐλήρθη, εὐχαριστοῦμεν.—Ἄλ. Καλ. Σμύρνη Ἀναμένομεν τὸ τέλος τοῦ διηγήμητός σας.—Ν. Ἀξ. Κασαμπᾶ, παραγγελία σας ἐξετελέσθη ἀμέσως, —Φ. Α. Μυνησιᾶν προσεχῶς πέμπομεν ὑμῖν ἐγγειρίδιον. Φωτογραφίας.—Γ. Φ. Σ. Σμύρνην, δις σας ἐγράψαμεν και ἀκόμη δὲν ἐλάβαμεν ἀπάντησίν σας.—Μιχ. Καντ. Σμύρ- νην. Οὐδὲν νεώτερον περὶ ὑποθέσεως Ξεν. ἀναμένομεν ἐπι- στολήν σας—Δίδα Μ. Μ. Κοτ. Σμύρνην, Ἀπόψεις Ἀθη- νῶν και Πειραιῶς ἐστάλησαν Φαλήρου δὲν ὑπάρχει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἱριδος Ἀθηνῶν» θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον καθῆκον ὅπως και δημοσιᾶ ἐκ- φράσῃ τὰς ἀπείρους εὐχαριστήσεις της πρὸς τοὺς ἀξ. Συνδρομητὰς Σμύρνης. Μαγνησίας, Κασαμπᾶ, Ἀξαρίου και λοιπῶν μερῶν τῆς Ἀ- νατολῆς, διὰ τὴν ἐκθυμον ὑποστήριξιν ἢν παρέσχον αὐτῆ κατά τὴν τελευταίαν αὐτῆς πε- ριοδείαν.

ΧΙΑ. ΚΤΕΝΣ και ΤΖΙΡΣ

Ἐν Σμύρνη. Δίδος Πετρεμτζόγλου ἀριθ. 24

ἐμπορικόνκαι πρρυγγελιοδοχικὸν γραφεῖον.

Ἀντιπροσωπεῖται διαφόρῳ ἐμπορικῶν και βιομηχανικῶν οἰκῶν εὐρωπαϊκῶν και ἑλληνικῶν.

Ἀντιπροσωπεύει τὸ πγκροσμίον φήλης ΚΟΝΙΑΚ τοῦ κ. Πουρῆ.

Ἀναλαμβάνει τὴν διάδοσιν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ Ἄνχ- τολῆ.

Ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν ἰκανοτέρων πρακτόρων ἐν τῇ Ἐσωτερικῇ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΘΑΛΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Γραφεῖον Δίδος Σινᾶ ἀριθ. 10.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «ΘΑΛΗΝ» Σμύρνην.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΓΑΒΡΗΛ Π. ΚΑΛΔΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Μαδάμας Χάνι).

Τέχνη ἀπαρμίλλος, καθαριότης ἔκτακτος, ἀπολύμανσις ἐργαλείων, ἀναγνωστήριον.

Περιοδικὰ Ἑλληνικὰ και Γαλλικὰ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η «ΣΜΥΡΝΗ»

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ

ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Και ἐπὶ παραγγελίᾳ δι' ἈΔΗΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ὅδος Εὐρωπαϊκὴ ἀρ. 13. Ὅδος Γερανιὸ ἀρ. 14 και 16.

Ἐν τῷ καταστήματι εὐρίσκεται πλουσία συλλογὴ κα- σμηρίων δι' ἐμπορορράπτιας και ἅπαντα τὰ ὕλικὰ τῆς ρα- πτικῆς.

ΜΙΧΑΗΛΣ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡ ΠΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Διπλωματοῦχος τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1900 τῶν Περσιῶν.

Δίδος Γιουσουρ ἀριθ. 23 (Πρόην Κράμερ).

Πλουσία συλλογὴ κασμηρίων, τσοχῶν, ὕλικὰ ἔκτακτα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ

ΜΕΓΑ ΒΑΣ. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΧΡ. ΚΑΡΛΑΤΗΡΑ (ὀδὸς Εὐρωπαϊκὴ Δίδος Τενεκίδη)

Παράγει φοντὰν ἐκλεκτὰ, πετί-φουρ, κίνκ, πάστιας, κομ- φετί, σοκολάτες Potin Cadbouris Amsterdam marons gla- ces, fruits glacés.

Ἄπαντα τὰ Liqueur, ὕλικὰ ἀγνά, ἄκρα περιποίησης, κα- θαριότης ἄψογος.

Ἀναλαμβάνει ἐπὶ παραγγελίᾳ, γάμους, ἀρραβῶνας, βα- πτίσεις μὲ πολυτελῆ σερβίτσια.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ, ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ και Σία Ἐν Σμύρνη.

Ὅδος Γερανιὸ 39.

Κατασκευάζει κομφέτα τελειότατα, γλυκύσματα ἀγνό- τατα, καθὼς και γλυκὰ τοῦ ποτηριοῦ. Ἄγνὸς κηρός.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΛΕΩΝΙΑΔ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Εἶναι τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Σμύρνη ξενοδοχείων δωμά- τια εὐάερα και εὐήλια, καθαριότης ἔκτακτος.

Ἐστιατόριον θαυμάσιον, ὕλικὰ πρώτης ποιότητος. Τιμαὶ λογικαί.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΑΛ. ΦΟΙΡΟΥ

Ἐν Σμύρνη (ὀδὸς Ἐλεοπωλείων).

Πλουσιωτάτη συλλογὴ φαρμάκων και φαρμακευτικῶν

εἰδῶν διὰ τοῦς κ. Φαρμακοποιούς. Τιμαὶ λογικαί.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Ὅδος Εὐρωπαϊκὴ).

Κολλάρα, μανικέτια, γραβάτες, μπαστούνια και ἐν γένει ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ ἀνδρικοῦ καλλωπισμοῦ εἰς τιμὰς με- τρίας και ποιότητος Ἀρίστης.

ΜΕΓΑ ΕΠΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΘΕΟΔ. ΦΟΝΔΡΙΕΡ. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Κατάστημα πωλήσεως ὀδὸς Εὐρωπαϊκὴ Δίδος Μπό- σκοδικ, Ἐργοστάσιον πλησίον Μεγάλων ταβερνῶν.

Πωλοῦνται και κατασκευάζονται ἐπιπλα ἀπαραμίλλου τέχνης ἐκ ξυλείας ξηρῆς, μαόνια Κρυδιᾶ και λοιπὰ πολυ- τελῆ ξύλα. Ἐπιπλα πολυτελείας, Κομὰ, Δουλάπαι, Κα- πελλιέραι Μπουφέδες γραφεῖα και ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἐπίπλων εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους. Δεδοκιμασμένης στε- ρεότητος και Κλαισθησίως.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Ο ΗΛΙΟΣ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Ἐναντι τῆς νέας θύρας τοῦ Ἄγ. Γεωργίου).

Γ. Ν. ΛΑ Ι ΝΑ.

Ἀληθῆ και πρρυγματικὴν εὐθυνίαν ἐφ' ὄλων τῶν πρὸς στολισμὸν ἀνδρῶν γυναικῶν και παιδῶν, θὰ εὐρητε εἰς τὸ Μέγα Κατάστημα Ο ΗΛΙΟΣ ἔτοιμον πάντοτε νὰ παρου- σιάζῃ εἰς τοὺς ἐπισκεττομένους; αὐτὸ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς μανιφατούρης κιγκαλαρίας και ψιλικῶν εἰς τιμὰς ὄχι μὲ εἰ- κονικὰς ἐκπτώσεις ἀλλὰ μὲ

ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Διὰ τὴν εὐθυνίαν τῶν τιμῶν και ποικιλίαν τῶν εἰδῶν.

Ἐν αὐτῷ θὰ εὐρητε ἅπαντα τὰ εἶδη, ἦτοι: ΜΕΤΑ- ΕΩΤΑ παντὸς εἶδος διαχειμερινὰς ἐνδυμασίας—ΜΑΛΛΙΝΑ

διάφορα δι' ἐνδυμασίας Γυναικῶν και κορσιῶν—ΚΑΣΜΗ- ΡΙΑ Γαλλικὰ και Ἀγγλικὰ δι' ἐνδυμασίας ἀνδρῶν και παι- δῶν—ΛΙΝΑ δι' ὑποκάμισα και πᾶσαν χρῆσιν—ΟΛΑ ΤΑ

ΕΙΔΗ δι' ἐπίπλωσιν και διακόσμησιν οἰκῶν. Ἄπαντα τὰ

εἶδη τῶν ΛΕΥΚΟΡΡΟΥΧΩΝ—ΚΑΒΟΥΤ ΔΙΜΗΤΑ—ΧΑΣΕ- ΔΕΣ—ΤΟΥΛΙΑ Κ.Τ.Α. Κ.Τ.Α.

Τὰ κυριώτερα χρυκκηριστικά τοῦ Κταστήματος εἶναι

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΣ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΑΚΒΤΑΓΩΝΙΣΤΟΣ

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΔΝΕΠΛΗΠΤΟΣ

Και κᾶτι πρωτοφανὲς δι' ὄλον τὸν ΚΟΣΜΟΝ.

Ὅστις ἐκ τῶν ἀγοραστῶν ἤθελε θεωρήσῃ ἐκυτὸν ἀκα- τηθέντα εἰς τὰς ἀγοράς του δύναται νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ ἀγο- ρασθέν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΣΑΡΙΚΑΣ

Βαρβαρέσικο Χάνι Ἀριθ. 43.

Ἀγορζπωλησίαι Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους

τοῦς μετρητοῖς

Γραμματία ἐντοπίων Λαχείων

Προέσσει Ρωμυλίας και Αἰγύπτου

Προεξόφλησις κληρωθεισῶν Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν

Ἐξαργύρωσις τοκομεριδίων, ἐξέλεγκις Ἀρ.θμῶν διαφόρων

λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν.—Ἀτφκλίσει λαχειοφόρους Ὁμο- λογίας διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεις.—Ἀναλαμβάνει τὴν

ἀγορὰν και πώλησιν διαφόρων Χρηματοκιωτίων.—Ἐπι- διόρθωσις ἐγγυημένη πτερῶν (Plumes d'antruche) Γυναι- κείων πῖλων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ—Μηκαρόνια και διάφορα Ζυμαρικά Ἰτα- λίας. Ἐλαία Κερκύρας πρωτίστης ποιότητος, Σὲν-Σὲν ἀ- ρωματικὸν τοῦ στόματος εἰς χονδρικήν πώλησιν.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. Π. Δ. ΚΑΛΛΗ

Ἐν Σμύρῃ· δίοδος Ἁγίου Τάρου ἀριθ. 5.

Καθαριότης ἀπαράμιλλος.

Κατασκευάζεται κολώνια ἐξαιρετος εἰς μετρίαν τιμὴν.

Τὸ κούρειον τοῦ κ. Π. ΚΑΛΛΗ εἶναι τὸ κέντρον τῆς Σμυρναϊκῆς Νεολαίας.

ΜΕΓΑ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΠΟΤΗΡΗ καὶ Σακ

Σμύρνη—Ὀδὸς Εὐρωπαϊκὴ ἀριθ. 120

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ γάμους, Βαπτίσεις, Χοροὺς, Ἑσπερίδας κτλ.

Γνήσια Εὐρωπαϊκὰ εἶδη—Φοντάν—Πτί—Φοῦρ—

GRANDE MAISON D'OPTIQUE «GALILEE» A. M. LADOPOULO

Smyrne—Rue Franque No 139

Riche assortiment de Montres, chaînes et bijoux en or et en argent pendules et régulateurs

Baromètres, jumelles etc. de précision. Réparation de montres, baromètres etc. garantie.

Vente gros et en détail

Grand dépôt de lunettes, pince-nez en or, en argent, e caille, nickel etc. — Correspondance avec les meilleures fabriques de l'Europe—Appareils de photographie plaques lumière et autres marques pellicules pour appareils kodak produits chimiques et collection complète de tous les accessoires pour la photographie grande choix de cartons et albums.

ΧΡ. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ

Ἐτερόρρυθμος Ἐταιρία ἰδρυθεῖσα τῷ 1894 ἐν Σμύρῃ

Εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή — Ἀποθήκη δερμάτων ἀκατεργάστων καὶ κατεργασμένων—Γεν. Πρακτορεῖον τῆς Wulf tembergeoise», Ἀσφαλιστ. Ἐταιρίας Ὁσλάνσσης καὶ τῆς «Stuttgart» Ἀσφ. Ζωῆς.

Η ΑΝΑΙΜΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ

διὰ τοῦ ΚΟΚΚΩ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΜΩΡΑ Ι ΤΟΥ

ὅστις ἐβραβεύθη εἰς 5 εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις, καὶ εἰς τὴν ἑκθεσιν Λονδίνου ἔλαβεν τὸν ἀνώτατον τίτλον Hors Concours Membre du Jury.

Κεντρικὴ ἀποθήκη ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Γ. ΜΩΡΑ Ι ΤΟΥ 91 Τρίστρατον Ἁγίας Φωτεινῆς 91—Σμύρνη

Κλινικὴ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν παθήσεων τοῦ στόματος τοῦ πτυχιούχου ὀδοντοῦατροῦ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Δ. ΓΕΡΑΣΙΜΙΟΥ

Τελειοδιδάκτου τῆς ὀδοντοιατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων Δίοδος Τενεκίδου—Σμύρνη

Ὀδόντες ἐφαρμένον—Θεραπεία τελεία — ἐξαγωγή τοῦ νεύρου—ἔμφραξις διὰ χρυσοῦ, πλατίνης ἢ μίλτου.

Ὀδόντες διασειόμενοι—Ἀπόσπασις τῆς τρυγῆς (πέτρας) ἐντελής στερέωσις.

Ρίζα ἐφαρμένη—Ἐπίθεσις στεφάνης ἐκ χρυσοῦ.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν Σμύρῃ (παλαιὰ Ψαράδικα)

Κουκουζοπούλου καὶ Ἀνεψιοῦ

Πλουσία συλλογὴ χρωμάτων ποικίλων τιμῶν καὶ ποιότητων Βερνίκια ἔξοχα, βούρτσαι, λιχθυσόλογα, ὑδροχρώματα κτλ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΓΚΡΑΤΣ

Ὀδυσσεὺς Καλλέργη.

ἐν Σμύρῃ ἐπὶ τῆς Προκουμαίας.

Ζυθος Γκράτς Rougigam καθαριότης, περιποίησης, Μεζέδες ἔξοχοι. Μαστίχα Χίου, τσίπουρο, καφρὲς κτλ. κτλ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η «ΓΑΛΛΙΑ» ΕΝ ΛΑΜΙΑ

Ἐπὶ τῆς ἀνω Πλατείας

Δωμάτια εὐάερα, καθαριότης ἑκτακτος, περιποίησης μοαδική. Ὅλοι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἢ «Γαλλία» τῶν ἀδελφῶν ΚΟΚΚΟΤΑ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η «ΣΕΛΗΝΗ»

Ἰωάννης Σ. Εὐσταθόπουλος καὶ Σακ

Ὀδὸς ἀγ. Γεωργίου πλάγιος Γιουβάνογλου χάνι Μεταξωτὰ, Μύλλινα, Βαμβακερὰ, Καβότ, Δίμητα, Χασέδες καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ἀσπρικῆς.

Τιμαὶ ὠρισμέναι ὄλως πρωτοφανεῖς.

Ε. ΖΑΡΜΠΩΝΗΣ καὶ Μ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Ὀδὸς Ἀραπιδὴν Τσάρς ἀριθ. 11 Σμύρνη

Λουκούμια κατασκευῆς Σύρου.

Φιστικίου, Βατίλλιας, Ἀμυγδάλου, Σοκολάτης, Βαζάνης, Ροδοζαχάρου, Ἀμπερίου, Ἀναξῆς, Κουκουναρίου Μαστίχης, Μανδαρηνίου, Τριανταφύλλου, Περυγκότου Ἄνθους, Κομφέτται Κόνττιτς, Πιστίλλια, Ροσόλ. διὰ φ. Μπισκότου καὶ ἄλλα εἶδη. Ἐκτέλεσις παραγγελιῶν διὰ τὸ Ἐξωτερικόν

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ-ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΕΙΟΝ

Καὶ παρόρθημα Ὁθωμ. Τεχυδρομείου.

ΣΤΕΛ. ΤΣΙΜΠΙΔΙΟΥ

Ἐν Σμύρῃ (Γιερμεχτσίδικα).

Πωλεῖ καπνὰ τῶν Ὁθ. Μονοπωλείων, ποῦρα Ἀβάνης, πίππερ, σπύρτα, σιγαρόχαρτα ἐκλεκτὰ.

Ἐνεργοῦνται ἀνταλλαγαὶ νομιματῶν παντὸς Ἔθνους. Γραμματότητα καὶ χροτότητα τῆς Ὁθ. Ἀυτοκρατορίας

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΛΥΧΝΙΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Σμύρῃ τεχνίτου

κ. ΑΡΙΣΤ. Ν. ΒΛΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὀδὸς Σαμὴν 1ς-Κελεσί ΣΜΥΡΝΗ

Ἐρθασαν ὄλως πρωτοκνεῖς λάμπαι μαγειρικῆς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΘΕΟΔ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

(Ὀδὸς Γιαλίδικα παρὰ πλεύρωσ Γιῶλ-Μπεζεστένι)

Βούτυρα Ρωσσίας, Ἀνατολῆς, Χειμάρις ἑκτακτα, κηρία, σάπωνες, ἔλαια. Εἰς τιμὰς λογικὰς.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝ. ΣΕΙΤΑΝΙΔΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ ὀδὸς Ρόδων ἀριθ. 8.

Καθαριότης ἑκτακτος, ἀπαράμιλλος τέχνη. Ἀπολύμανσις εργαλείων, ἀναγνωστήριον, καλαισθησία.

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ καὶ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΤΩΝ «ΠΑΡΙΣΙΩΝ»

ΣΜΥΡΝΗ, ἐπὶ τῆς Προκουμαίας.

Γ. ΧΕΙΜΩΝΑΣ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ (Δίοδος Τενεκίδου).

Τὸ καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὸν τοῦτο Κούρειον συγκεντροῖ τὴν καλλιτέραν πελατεῖαν λόγῳ τῆς εὐγενείας τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῆς ἀπαρμιλλοῦ τέχνης.

Ἀρώματα καὶ ἀρωματώδεις σάπωνες.

ΤΡΑΠΕΖ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΞ. ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Σμύρῃ. (Βαρθαρέσικο Χάνι)

Ἐντοκα δάνεια, εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ἐξ Ἀνατολῆς.